

1939-2

152037

Zmajev steg skavtov
Tiskarski in propagandni odbor

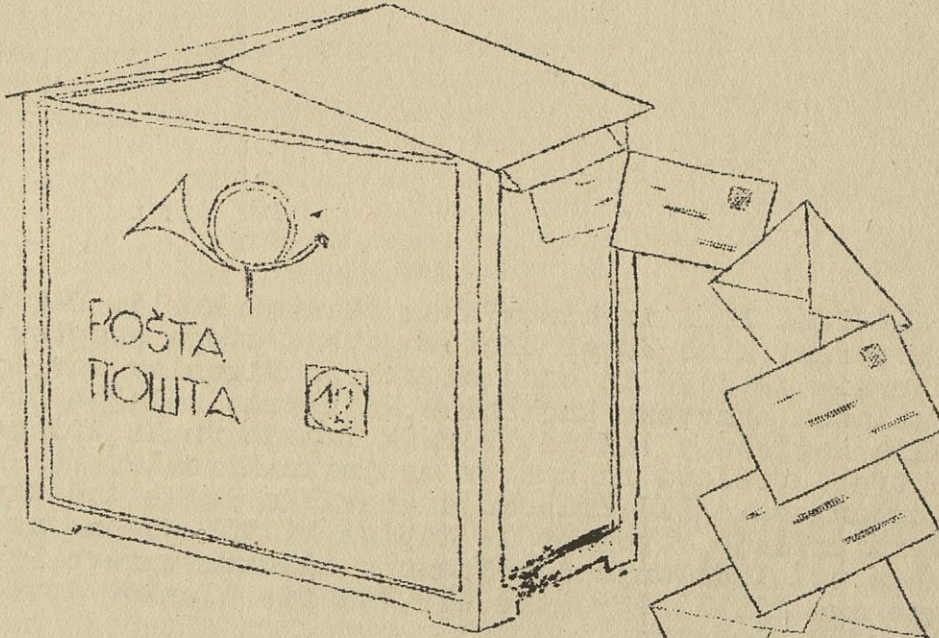
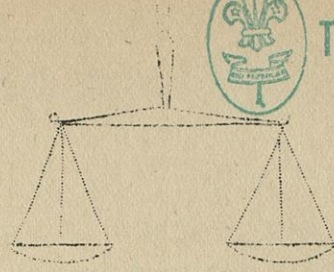
SKAVTSKA
POTA

199579

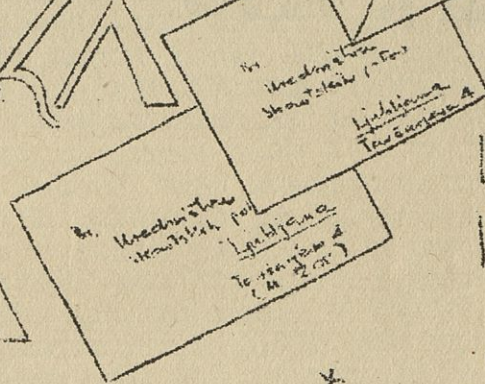

Zmajev steg skavtov
Tiskarski in propagandni odbor
Ljubljana, Poštni predaj 178

SKAVTSKA ПОТА

LIST ZA SKAVTSKE DELAVCE
VELJA KOT ROKOPIS

15. IX.
1939.

ŠTEV 2.

Zbornik SKAVTSKA POTA izdajata Steg skavtov kralja Matjaža v Litiji ter Roverski klub Uskok Zlatorogovega stega skavtov Ljubljana III. Zbornik urejuje in zanj odgovarja Miroslav Zor, Ljubljana. Tisk in založba Skavtske knjižnice, književne založbe Stega skavtov kralja Matjaža v Litiji. Zbornik izhaja vsake tri mesece. Rokopise je treba poslati na naslov urednika: Miroslav Zor, učitelj, Ljubljana, Tavčarjeva 4/III. Prihodnja številka izide začetkom decembra 1939. in pridejo v poštev le dopisi, ki jih prejme uredništvo do 15. novembra t. l. Izdajanje dovoljeno z odlokom uprave Dravske skavtske župe dne 21. VI. 1939. številka 978. Ponatis člankov dovoljen le s privoljenjem urednika.

Cena tej številki je Din 3.50.

DRUGI ŠTEVILKI NA POT

Namenoma smo jo izdali pred župno skupščino in namenoma v krajšem roku, kot je bilo najavljeno. Ko smo pripravljali gradivo, se ga je nabralo toliko in se je odprlo tako veliko nenačetih, a razjašnjenja potrebnih vprašanj, da nismo mogli več odlašati.

Naša namera, izdajati Skavtska pota, je v raznih skavtskih krogih vzbudila prav različen odmev. Po večini so bili glasovi ugodni, saj bomo s tem zamašili precej globoko vrzel v našem skavtizmu. Ponekod pa smo opazili le ironičen nasmeh. Posebno se jim je smešna zdela naša namera pomagati pri izgraditvi slovenske skavtske ideologije. Bržkone so mnenja, da je skavtska ideologija le ena, in to tista, ki jo določil naš ustanovitelj R. Baden Powell. V gotovem oziru imajo prav. Vendar pa se ne zavedajo prav značilnosti skavtizma, da je zato tako življenjski in sodoben, ker se da prilagoditi vsakemu narodu posebej in ne samo angleškemu, za katerega je bil ustanovljen. Skavtizem je lahko v vsakem narodu domač, naroden pokret in pri tem ne izgubi prav ničesar pri svoji vzgojni vrednosti. Če pa postane naroden pokret, se mora navzeti tudi narodne ideologije, ki je pri vsakem narodu drugačna, zanj značilna. Naš slovenski skavtizem si je svojo ideologijo že precej izgradil, vendar pa še davnino ne dokončno izpopolnil. To tudi nikdar ni mogoče, kajti vedno se pojavijo kake nove komponente, ki s svojimi impulzi, kakor nove strune zazvone v skupnem akordu. Zato je vsako delo in tudi vsaka številka Skavtskih potov nov kamen k skupni ideološki zgradbi, ki jo moramo postaviti. Osnovna načela skavtizma moramo vedno močneje ter intimneje vezatina narodne posebnosti, kajti mnoge izmed njih se skavtizmu naravnost prilagajajo ter ga dopolnjujejo. Ni nam treba iskati v tujini raznih Robin Hoodov in vitezov okrogle mize, ko pa imamo Binžgarjevega Iztoka, ko imamo našo Gospo sveto, ko imamo naše Uskoke in naše borce za "stare pravde". Ni nam treba iskati tuje romantike, ko pa imamo romantiko v naših še ne dotaknjenih gozdovih, po katerih se brezskrbno sprehajajo medvedi in jeleni, in v naših planinah s svojimi soteskami (recite kanjoni) ter divjimi vodami več kot dovolj. Ni nam treba iskati tujih vzorov za prirodno življenje, ko pa imamo v naših gozdarjih in oglarjih, v naših drvarjih in splavarjih, v naših gobarjih, polharjih in planšarjih tako svetle vzore, kakor nam jih ne morejo dati najbolj fantastične povesti o Indijancih, trapčarjih, pionirjih in kavbojih.

Osvestimo se! Zavedimo se, da tudi kot narod nekaj veljamo in da imamo dovolj svojega ter nam ni treba hoditi drugam na posodo. Se mi lahko kaj damo drugim! Zato bodimo ponosni in samozavestni tudi kot skavti in so ne sramujmo graditi pred vsem tisti del skavtizma, ki korenini v domači grudi, v domačih lesovih, v domačem ljudstvu. Taka bodi naša ideologija, naša domača skavtska ideologija.

Uredništvo

mmmmmm

"Moderna kultura je mestnega človeka tako odtujila naravi, da mu je ta kvečjemu še predmet estetskega uživanja. Ne doživljamo več ne letnih časov, ne dneva in noči, ne snega in viharja - razen kot prometne ovire. Tako daleč smo pahnjeni od narave, da se morajo otroci učiti o njej. Na slikah jim kažejo, kakšna je zima in kašno poletje."

Sombart.

Franc Pleničar:

OB NOVEM POSLOVNEM LETU...

Skavtska organizacija ima poleg drugega tudi namen navajati svoje člane k praktičnosti in smotrenosti. To velja tako za poedince kakor za višje odšnice. Radi tega ne sme biti skavt v svojem življenju nikoli podant in birokrat. Ne pomeni pa to, da ne sme imeti za upravne posle nobenega smisla. Nasprotno, zlasti vsako višje organizirano življenje se ga mora nujno poslužiti, da more vzdržati idejno in gmotno svoj lastni obstoj v redu in disciplini. Brez upravnega dela ni pravega obstoja; ni povezanega stika s sorodnimi člani in ni nobenega napredka. Vsak skavt, ki sprejme kako določene posle v upravi, si mora biti vedno svest svojih dolžnosti, ki mu nalagajo, da vsako prevzeto delo izvrši veselo, vestno in natančno. Slično velja za upravo župe kot celoto, saj ona odgovarja vsemu svojemu članstvu.

Kako žalostni so pojavi, o katerih morajo na žalost tako pogosto poročati župne okrožnice. Kljub temu, da ravna župna uprava vseskozi uvidovno in prizanesljivo, marsikateri stegi ne podajajo svojih poročil, ne poravnajo članarine, ne odgovarjajo redno na dopise in vprašanja, načelniki prav tako nič ne poročajo. Pri tem ne založijo nobeni opomini, ne pomagajo ne prošnja ne rotnje, ne sklicavanja na skavtske dolžnosti in obljubo. In kar je najhujše, pri vseh teh nerednostih se celo dogodi, da prižadete upravo ne smatrajo vredno, da bi na dopise sploh odgovorile, kaj šče, da bi se kako upravičile.

To početje, ki je za skavta sramotno zasluži vso grajo. Enostavno ne razumem, kako si tak nerodnož, da ne rečem brezvestnež, upa še brez sramu nositi skavtski krog, se prištevati med dobre skavte, ko ne vrši niti najosnovnejših skavtskih dolžnosti in ko s tem prelomi svojo častno besedo, ki jo je dal s skavtsko obljubo. Skavt se obvože neprisljano iz lastnega notranjega spoznanja, da bo stremel in se spopolnjeval v dobrem in lepem. Kdo naj torej še daje svetel zglod, če skavt odpove!?

SODOBNA PEDAGOŠKA NAČELA V SKAVTIZMU

Po smernicah br. prof. Maksima Agapova Tagansko-ga, br. prof. Rudolfa Kobilice ter prof. Gustava Šiliha zbrala in obdelala M. Seifert in M. Zor.

Nihče ne dvomi, da so potrebna pri sestavljanju načrta in pri samem židanju hiše gotova načela, ki jih je pri uspešnem delu treba upoštevati. Prav tako ne more nihče trditi, da dela mizar omare ali čevljar čevlje brez načrta in potrebnih mer. Tudi umetnik se ne more dati voditi le po svojem trenutnem navdahnjenju, temveč mora prav trezno premisliti in provdariti, preden se loti svojega dela in še mora pri delu upoštevati gotova načela, ki ga vodijo k uspehu. In vendar jih je mnogo, ki za duševno delo ne priznavajo, da so za dosego uspeha tudi potrebni načrti in načela. Posebno pri vzgojstvu trdijo, da se človek lahko zanese na svoj prirojeni čut, pa scizhaja kar brez strokovne izobrazbe in brez zavestnega poznavanja vzgojnih in učnih principov. Pri naših mladih skavtskih vodjih ki se že par let z večjo ali manjšo sročo "vzgojno" udejstvujejo, naletimo često na trditve, da se izhaja brez pedagogike. V svojem mladostnem zanosu mislijo, da so sami odkrili v vzgojstvu in še posebno v skavtizmu Ameriko, ne vedoč (hote ali nehote), da so tako že davno delali tudi drugi da so celomkaj boljšega našli, in da so z manjšim trudom dosegali večje uspehe. Njihovo naziranje je popolnoma zgrešeno in temelji le v pomanklji-

vem poznavanju vzgojeslovja (pedagogiko). Naša razprava naj temu odpomo-
re.

Razlika vzgojnega in učnega dela pri skavtizmu in pri ofici-
elni šoli, ki navdaja skavtske delavce z zavestjo, da se da s skavtsko vzgo-
jo več doseči kot s šolsko, temelji v glavnem na primerjanju povsem mo-
dernih vzgojnih načel skavtizma s takozvano staro šolo. To primerjanje in
povdarjanje razlike dela in uspehov je povsem upravičeno, vendar pa že
nekoliko zastarelo. Najmanj toliko kot skavtizem, je namreč že stara borba
za novo šolo, ki je bolj sodobna, ki dosežā boljše vzgojne uspehe in ki
boljše pripravlja za življenje kot stara. Kje se neha stara in začne nova
šola je nemogoče reči, ker je vmes nešteto neopaznih prehodov. Prav tako
pa se tudi ne more trditi, da so skavtske vzgojne metode nastale šolo z
ustanovitvijo skavtske organizacije leta 1908., ko vendar vemo, kako je
skavtizem nastajal in koliko predhodnikov imajo mnoge skavtske vzgojne
šole.

V veliko zadoščenje pa mora biti nam skavtom dejstvo, da se
sodobna vzgojna načela, ki jih uvaja nova šola, zelo, zelo približujejo
skavtskim vzgojnim načelom in da se mestoma že krijejo. Genialni ustanovi-
telj skavtizma, sivolasi R. Baden Powell je po daljšem študiju in praktici-
ranju nakazal obilico res prav sodobnih vzgojnih načel, ki so jih do po-
drobnosti izdelali njegovi sodelavci, skavtski vodje širom sveta. Naj ome-
nimo tu le Rolanda Philippa, ki je obdelal metode vodnega sistema (patrol-
system) in Williama Hillecourta, ki je na podlagi tega sistema podrobno o-
pisal delo v vođu (Priročnik za skavtske vodnike). Tudi v Jugoslaviji ima-
mo skavtske in neslavtske pedagoške, ki uspešno izpopolnjujejo skavtsko
pedagogiko, ter jo zblizujejo s sodobnim pedagoškim gibanjem. Omeniti moža-
mo tu idejnega ustanovitelja tečajev za vodje na Hrvaškem brata prof. M.
Agapova Taganskega, dalje brata pöm. starešine Zlatorogovega stega Lj. III.
prof. Rudolfa Kobilice, pedagoš. vodje poskusne šole Ljubljana-Bežigrad, iz-
med neslavtov pa prof. Gustava Šiliha iz Maribora. Na dožnanja teh treh
pedagogov se predvsem naslanjamo v naši razpravi.

Glavna načela skavtskega vzgojnega sistema in sodobne pedago-
gike so približno sledeča:

1.) UČENJE JE DEL VZGOJE. Ne smemo pozabljati, da je tudi uče-
nje del vzgoje. Učenje je pridobivanje znanja, zato pa so možna različna
pota. Le sodoben način prisvajanja znanja in izkustev je tudi vzgojen.
Skavti pazimo na to, da je ta način prežet s skavtskimi načeli in življenj-
sko utemeljen. - Tudi mornarji se uče kakor skavti vezati vozle, toda
najprej se to nauče po sili, često med preklinjanjem in psovanjem, ker mo-
rajo to znati. Skavtom pravzaprav to ni za življenje neobhodno potrebno,
a prav zato je vezanje vozlov zanje vzgojno. To je pač eno izmed mnogih
vzgojnih sredstev. Največja pogreška vodij pa je ta, da se tega dejstva ne
zavedajo in da pretvarjajo vozle, morze, šemafor, potne znake itd. v nekake
fetiške, ki jih mora vsakdo dobro poznati. Resnica je namreč ta, da so te
stvari pravzaprav le sredstva za vzgajanje, nikakor pa ne cilj sam.

2.) VZGOJNI VPLIV MASE. Pogrešno je misliti, da je samo vod pe-
dagoška edinica in da v četi, v stegu, v župi in savezu ni vzgojnega dela
in vzgojnih nalog. Res je namreč, da že v samem opravljanju administrativne
službe leži globok vzgojni pomen poleg pomena, ki ga daje zavest odgovor-
nosti pri vodstvu večje skupnosti. S pomočjo čete, stega, župe in saveza,
posebno pa še s pomočjo javnih prireditelj, kakor so župni in savezni tabo-
ri ali celo jamboreeji, se doseže prav šudovito vzgojne efekte v navduše-
nju, ki veče poedinco v zajednico, v kateri vlada zavest skupnih načel in
skupnih interesov ter širokega bratstva. - Majhno število skavtov vođu go-
tovo ne more povzdigniti svečanega razpoloženja ter občutka doživljanja
sijajnosti, moči in slave, ki ga daje večja masa, zato pa daje možnost za
čim več intimnosti in osebne sugestije, da se vod pretvori v čvrsto edini-
co pravih bratov in najboljših prijateljev.

3.) POMEN INDIVIDUALNOSTI. Če so možna različna vzgojna sredstva
in različni vplivi že pri različni kvantiteti članstva, je tem bolj upošte-
vanja vredna kvaliteta posameznih članov, torej individualna razlika poe-
dincev. Vsak človek je v sebi zaključeno bitje ter drugačen od slehernega
drugega človeka. Potrebno je torej predvsem, da vodnik in vodja spoznata
osebnost vsakega člana posebej, ter svoj vzgojni vpliv usmerjata temu pri-

merno. Dolžnost vodje je, da najde in potem neguje ter razvija vse dobre lastnosti in počivajoče talente v posameznem skavtu. Prav s tem bo dal najboljšo priliko vsakemu od njih, da se v nečem izkaže in se pokaže vrednega prijateljstva svojih tovarišev. Individualizacija pa nikdar ni sama sobi smoter, temveč le v toliko, v kolikor vodi do človeškega univerzali- zma. Človek ni sam sebi namen, temveč leži njegov pomen v tem, kar bo po njem trajalo skozi veke v družbi. To pa se pravi, da leži pomen človeka poedince v njegovih soodnosih do človeške družbe. Skavtizem je tu nastopil popolnoma pravilno pot, ko zahteva, da bodi skavt trdno zasidran v življenju. Člen naše obljuje o pomoči bližnjemu, ter skavtska zakona o ljubezni do bližnjega in o delavnosti to jasno izpričujeta. - Seveda ne sme vodja pri vzgojnem delu upoštevati le individualnosti svojih skavtov, temveč tudi svojo lastno individualnost. Po tej mora predvsem izbirati metode dela in sugestivnega vplivanja, kajti pot, po kateri hodi njegov sosed morda ni dobra za njega. Največkrat bo uveljavljal svojo in svoje- ga gojenca individualnost pri svetovanju poedincem za izbero spretnosti, ročnega in duševnega dela doma in v organizaciji, v pogledu branja knjig itd.

4.) TEKMA EDINIC. V človeški naravi je globoko zasidran čut tekmovanja, vsakdo hoče biti vsaj v nečem najboljši. Kakor je to v precej- šnji opreki s socializacijo vsega človeškega dela in nehanja, pa je ven- dar tekmovanje tudi v veliko vzgojno korist. Stara šola je seveda popol- noma napačno izrabljala to vzgojno činjenico, ker je uvajala tekmovanje med poedinci, kar nikakor ni moglo roditi dobrih vzgojnih sadov, niti pri zmagovalcu, niti pri premagancih. Skavtizem je tu šel svojo posebno pot, in je po angleškem vplivu uvedel tekmovanja med edinicami. Tako tekmova- nje, pri katerem se vsak poedinec bori v zvezi, roko v roki, v tesni pove- zanosti z ostalimi za čast svoje edinice, vzbuja močan čut pripadnosti kolektivu. Načelo kolektivizacije pa je v sodobni vzgoji važen faktor. Razume se, da ina pri tem vodja precej težko nalogo, ker mora strogo pazi- ti na pošteno, viteško in plemeniti borbo, da ne pade tekmovanje na nivo naših nogometnih tekem. Pogoji za tekmo morajo biti v takih kolektivnih tekmah tako sestavljeni, da so upoštevane vse individualne razlike po- sameznih članov in je vsakemu dana možnost s svoje strani prispevati h končnemu uspehu. Upoštevati je torej treba predvsem telesno jakost in šibkost, duševno spretnost in nesposobnost, bogastvo in revščino itd., tako, da oni prispevajo s točkami tu, oni pa tam.

5.) NAČELO PRIRODNOSTI je važno vzgojno načelo. Otroci ali mladostnik ni dorastel človek v pomanjšani obliki, temveč prav svojevr- stno bitje, ki ga odrasli vzgojitelj ne sme gledati s svojega odrastle- ga stališča. Dober vzgojitelj se bo najprej poglobil v razvojno dobo svojega gojenca, potem bo šel nogel nanj uspešno vplivati. Skavtski vodje delajo velike napake in žanjejo večino svojih neuspehov prav zaradi tega, ker tega načela prirodnosti ne upoštevajo. Mislijo namreč, da bo vsak lahko tako delal, tako napredoval in tako mislil kot oni. Med tem ko je še individualna razlika posameznikov iste starosti in razvoja precej velika, je še tem večja med raznimi starostnimi ozir. razvojnimi dobami. Vsak hip se otroci in mladostnik izpreminjata tako, da včasih niti starši tega ne morejo zapaziti. Vsaka otroška in mladostni- kova doba ima svoje posebne značilnosti. Ako vzgojitelj teh ne upošteva, ne doseže mnogo z vsem svojim delom. V tej razpravi se ne moremo dalje spuščati v ta problem, pač pa se bomo v eni prihodnjih številkih nekoliko več pomenili o njem.

Načelo prirodnosti pa moramo vzeti tudi bolj dobesedno. U- poštevati ne smemo samo vsakokratno duševno stanje skavtove razvojne dobe, temveč moramo paziti tudi na njegov telesni ustroj, ter na vpliv različne okolice, ko se posebno z letnimi časi neprestanto izpreminja. Že Rousseau je trdil, da mora biti življenje v prirodi v soglasju z njenimi zakoni v nas in izven nas. Zato upošteva tudi skavtska vzgoja, ki se prirode kot vzgojnega činitelja največkrat poslužuje, vse možne prirodne nujnosti.

V sledočem prinašamo letne čase upoštevajoč pregled dela v stegu:

I. JESENSKO TROMESEČJE

Oboležje tromesečja:	Umiranje prirode, -olegično razpoloženje, -doba umne žetve, -reorganizacija.
Poedinci:	Gojitev spretnosti, pretežno umskih Izleti in sprohodi Pišanje spominov ali poročil na taborno tromesečje Vođenje dnevnika Dopisovanje z brati v tu- in inozemstvu Urejevanje materiala v zbirke in albume
Vod:	Delo v vodu, -vodovi sestanki, -spretnosti, -izleti, -pisanje dnevnika (spomini s tabora) ozir. vodove kronike, -zbiranje materiala za zimsko dobo
Četa:	Reorganizacija, -tromesečno in letno poročilo, -četni sestanki, -novi člani, načrti za bodoče delo
Steg:	Reorganizacija stega, -sestavljanje letnega in tromesečnega poročila, -sestanki stegovne uprave (intenzivni), priprave za bodoče delo, za vodniški tečaj itd.

II. ZIMSKO TROMESEČJE

Oboležje tromesečja:	Mrtvilo prirode - človek je potrt - potreba duševne toplote in svetlobe - dobrodelna akcija - prirejanje zabav.
Poedinci:	Gojitev umnih in manualnih spretnosti. Ročno delo (izdelovanje predmetov za samega sebe, za gospodarstvo voda, čete, stega, za razstavo) Čitanje knjig in časopisov Dobrodelne akcije Sobne igre Jutranje telesne vaje
Vod:	Delo v vodu - vodovi sestanki - spretnosti - ročna dela doma in v stanu (izdelovanje predmetov za razstavo - branje knjig - sprehajanje in zimske igre v povoljnem vremenu - spoznavanje zimske prirode (sledovi) - varstvo ptic
Četa:	Sestanki čete - skupne igre in tekmovanje (ob povoljnem vremenu) - prirejanje intimnih zabav v stanu - izdajanje malega almanaha (četnega ali stenskega lista)

Stog:	Sestanki stega - zinske igre - prirejanje intimnih zabav v stanu - proslava Baden Powellovega rojstnega dne - organiziranje dobrodelnih akcij (zinske pomoči) - organizacija čitalnice, biblioteko in delavnice - izdajanje almanaha - poseti stegom - tombola prireditov miklavževanja ali božičnice - prireditov nižjega občega tečaja
-------	--

III. SPOMLADANSKO TROMESEČJE

Obeležje tromesečja:	Prebujanje prirodo - duševni nemir - težnja za spremembo kraja in za junaške podvige.
Poedinci:	Umne in manualne spretnosti Ročno delo v dneh neugodnega vremena Priprave za javni nastop Polaganje izpitov (III., II. in I. reda) in spretnosti, obljuba Jutranje telesne vaje
Vod:	Vodovi sestanki - spretnosti - delo v vodu - izleti - ročno delo (vreme) - vaje za javni nastop - proslava materinskega dneva
Četa:	Četni sestanki - izleti - krajše potovanja - priprave za javni nastop
Steg:	Stegovi sestanki - izleti in krajša potovanja - javni nastop - Jurjevo - poseti stegom

IV. POLETNO - TABORNO TROMESEČJE

Obeležje tromesečje:	Priroda vabi v svoje naročje nudoč razne užitke. Doba zorenja
Poedinci:	Spretnosti (samo manualne) Zbiranje materiala za zbirke in albume Trening (šport, igre, umetniške panoge)
Vod:	Vodovi sestanki se prekinejo 3 - 4 tedne pred koncem šolskega leta - spretnosti samo manualne - izleti, potovanja in dnevna taborjenja (bivak)
Četa:	Pred taborom četni sestanki - detajlni pregled uniform in opreme - izleti, krajša potovanja - tabori
Steg:	Stegov sestank - pregled opreme - pregled uniform - pregled tabornega inventarja - izleti - krajša potovanja - prirejanje skavtskih svečanosti - tabori

6.) NAČELO DISCIPLINE je pri vsaki vzgoji velikega pomena. Ne discipline v vojaškem smislu, ki pomenja brezpogojno podrežitev višjemu, temveč zavestne discipline, ki jo zahteva delo samo in ki izvira iz razumevanja ter uvidevanja nujnosti po vsakem posamezniku. Tako disciplino imenujemo samodisciplino. Skavtska vzgoja ima mnogo sredstev za pridobivanje samodisciplino, vendar pa se nobenega ne smemo posluževati predolgo naenkrat. Najboljša vaja za samodisciplino so redovne vaje. Zato so te tudi najboljši začetek vsakega skavtskega sestanka in paneten vodja se jih bo tudi vedno poslužil. Par kratkih, rezkih povelj, ki zravna-jo ude in napno mišice - in volja vseh je podrejena volji poveljujočega. Prav tako pa tudi jaka lastna volja obvladuje telo do zadnje kite in mišice. Vsak posameznik se premika ali obstane soglasno z drugimi, vsak gib je izenačen s kretnjami tovarišev, najlepša ponazoritev kolektivnosti. Podrejenost volje, ki pa nikakor ne izživa odpora, in budna pripravljenost telesa in duha reagirata na nova povelja, na nove pobude vodje, je idealen začetek delovnega sestanka. Čeprav redovne vaje minejo, dolgo itak ne smejo trajati, vendar ostane še naprej z njihovo psihologija organizirane mase. S tem pa je vodji zelo olajšana možnost obdržati še nadalje disciplino - recite pozornost, aktivnost - skavtov, pravitako pa tudi obdržati vodstvo ter inicijativo v svojih rokah.

7.) RITEM DELA. Dela, posebno mlajša, se ne more dolgo baviti s onim in istim delom, tudi z eno in isto igro ne. Radi tega morajo biti programi sestankov zanimivi in raznoliki. Seveda pa s tem še ni rečeno, da se mora program prehitro menjavati. S tem bi posamezne točke izgubilo na svoji pedagoški vrednosti. Koliko približno naj trajajo, navajamo v našem shematskem pregledu dela na sestankih, ki ga prinašamo koncem naše razprave. - Med posameznimi točkami niso potrebni prav nobeni odmorji, ker prinaša že sama postara razvrščenost dovolj spremenbe in se točke vrstijo tako, da vsaka obremenjuje druge grupe živčevja in mišičevja. Tako menjavanje programa je odmor in delo obenem.

8.) NAZORNOST IN KONKRETNOST POUKA. Vse kar morajo skavti znati, jim je treba razložiti ne le v zanimivi obliki, temveč tudi na podlagi konkretnih primerov iz živega življenja. William Hillecourt pravi: "Nikdar ni treba uporabljati besede, kjer se more stvar predstaviti s sliko; nikdar slike, kjer se more dečku praktično pokazati; nikdar pokazati, kjer more deček sam poskusiti in se naučiti, kako se to naredi." Same besede nikdar niso dovolj! Ne velja dati samo pojen stvari, ker vpliva to na spomin le enostransko, temveč je treba pripraviti snov tako, da postane doživetje gojenca. Kaj pa je to doživetje? Pri doživljanju ne gre niti samo za spoznavanje take stvari, niti samo za čustvovanje, hotenje ali dejanje, nego so v njem vsebovani vsi momenti, kolikor spadajo k celosti, totalnosti osebnostnega hotenja. Doživljano takrat, kadar smo nekako odprti vplivom od zunaj z vsem našim bitjem, in sicer je vseeno ali samo sprejemamo, ali sami ustvarjamo, ali se v nekaj uglašujemo, ali nas nekaj pretresa (obvlada). Delo v vođu mora biti torej tako vnaprej pripravljeno, da skavti novo doživljajo ter si tako najpopolneje usvajajo, kar morajo vedeti in znati.

9.) ZANIMIVOST DELA je seveda osnovna zahteva za živo doživljanje. Na programu sestanka smejo biti samo zanimive ali zanimivo prirejane stvari. Razume se, da ne samo zanimive za vodjo ali vodnika, ampak predvsem za njegove skavte, za njihovo starostno dobo. Vendar pa vodja pri tem ne sme pretiravati tako, da postane vsa stvar preveč zabavna. Skavtski sestanki ni noben cirkus ali varijete, v katerem bo vodnik ali vodja nastopil kot klovn, njegovi skavti pa bi se mu na ves glas krohotali. Gotova mera veselosti je sicer potrebna, o tem bomo še spodaj razpravljali, vendar mora vodja dobro čutiti, kje je meja med zanimivostjo, veselostjo in smešnostjo.

10.) NAČELO AKTIVNOSTI se je tudi v šolah dolgo časa napačno tolmačilo, tako, da se je mislilo le na telesno aktivnost (dejavnost). To izpričuje predvsem uvedba deškega ročnega dela kot poseben predmet v šolah. Sodobni pedagogi pa tolmačijo aktivnost tako, da je človek lahko tako dušovno, kot telesno aktiven. Vsako lastno delo, najsi bo umsko ali fizično, je aktivno. Pri nas skavtih je načelo aktivnosti že od nekdanj prvenstvene

vzpostaviti, saj obstoj ves skavtski vzgojni sistem na njem. Organizacija in
 vodstvo voda, četo in vsah skavtskih oddin, življenje v priloži na tabo-
 rju in na izloiti, vse to zahteva prav nogočno aktivnost vsakega po-
 sameznika. Kajti, kadar ni aktivni, ga priloži k temu sama prisilili so si na
 izloiti na skupa kosi, bo lačen; če si na taboru ne pripravil postelje, bo
 loži na trdom tdi). Vsek skavt mora pri vsem svojem delu aktivno izko-
 ribiti svoje na sestankih pridobljeno znanje. Aktivna praksa mu vedno
 prinese novih izkusitev, ter ga dela inteligentnega in samostojnega. Za
 pridobitev čim večje aktivnosti mora torej vodnik pri svojem vzgojnem
 delu omogočati skavtom, da čim česse zapole svoje sposobnosti ter obli-
 kujejo sobe z lastnim, iz živoga interesa potekajočim, zato spontanim,
 doživljajsko poudarjenim veselim delom, čigar vidni izraz vodi delavnj
 produktivnosti ali manjmi) in čigar končni snoter je čim večja samostoj-
 nost skavtov na raznih področjih človeškega življenja.
 11.) TRENING. Vsako ponavljanje s kakršnegakoli dela vodi k
 ustvarjanju navad. Dobre navade predstavljajo velik dobitek za človeka,
 kor zahtovajo minimalno sodelovanje nase zavesti, napravljajo dele hitrej-
 so, točnojse in sigurnejše, rezultati dela pa popolnejši. Seveda mora vodja
 svoje vzgojne dele tako urejati, da ponavljanje onega in istega dela no
 bo postalo pušta in daljocassno. Temu bo odpomogel na ta način, da bo uvedel
 lo tako dele, ki res odgovarja stvarnim potrebam, pa tudi silam in sposob-
 nostim skavtov, kar bo povečalo vore v moč in vrednost njihovega jaza. To
 tako bo delo prisilo v navado, ki bo koristno vplivalo na izoblikovanje
 osebnosti.
 12.) VEDRO RAZPOLOŽENJE. Povod, kadar se zbira več ljudi k
 skupnemu delu, torej tudi na vodovem ali četnem sestanku, pride nekoče do
 medsebojnega prirerjanja sil in sposobnosti posameznikov, pa tudi do nemo-
 tenega in celo nezadovoljnega tekovanja, ki zbuja zavist, zlob in prepit.
 Najboljši lek proti temu je ustvarjanje vedrega razpoloženja. Temu najboljjo
 sluzijo igre, pesni in zabave, pa tudi dober zgled vodje samega. Vedrega
 razpoloženja in veselosti ne bo tako težko ustvarjati, saj je toznja vsah
 organskih bitij, torej tudi otroka po ugodju, po veselju popolnoma naravna.
 Normalen otrok se zdi skoroda nemogocen brez vesellega nasmeha. Ugodje in do-
 voselje pa je človeku tudi nujno potrebno. Kako vse drugace se zivi in do-
 la; Optimizem dviga, pozitivizem tlači. Zato povsem upravičeno zahteva skavtski
 zakon, da bodi skavt vedno razpoložen in dobre volje. Tudi ob neuspohu
 skavt no sme postati slabe volje. Veselo mora zazvijgati in pogumno zacet
 znova.
 13.) SAMOKONTROLA IN SAMOZAVEST. Možnost, da pridejo skavti do
 zanimivega dela, da si ob njem pridobe novih izkusitev in da se morajo v
 negem izkazati (dosoci usoh), deluje nanje kot gonilno sila k vedno novim
 napotom. Za stopnjevana aktivnost se močno vtisne v značaj vsakega po-
 sameznika, kakor se vtisnejo treslaji zvoikov na valček tonografa. To se
 pozna v vedno večji, večjih skoro prevelikih samozavesti posameznih skavtov.
 Zato je treba, da vodja pravocassno prepredi pritravanje v to smer s tem,
 da se vsah tudi direktno posluži moralnega pouka, ki sloni na nasti objubi
 in na nastih zakonih. To zahteva tudi ze samo delo za pridobivanje izpitov
 (razlaga objube in zakonov za III. red). Kazumljivo je, da ne sme biti tak
 moralni pouk vsiljen in moralizirajoč. Vršiti se mora predvsem v obliki raz-
 govora in debate, ob kakem konkretnem slucaju izziviljenja. Pri tem mora jo
 vsi sodelovati, vsakdo mora povedati svoje mnenje ali vsaj podati svoje
 priporobe. Vodja pa mora s spretno roko in tankočutno speljati vse zadeve
 tja, kadar jo noče imeti. Tak moralni pouk bo gotovo dosegel najboljše
 rezultate. Ako pa je potrebna graja ali ostrersti ton, mora vzgojitelj tudi
 poznati dopustne meje, ter mora zadavo predociti na nežaljiv način in tako
 da bolj zbuja samozavest in ponos, kot pa, da ponizuje. Stopnja samozavesti,
 zavesti lastnega jaza, je pri vsakem človeku drugače razvita in to mora
 vzgojitelj pri vsem svojem delu upostevati. Če je bil človek v svojem de-
 tinstvu zapostavljan, ponizevan, potem mu bo ostal nekaj čim manj vrednosti
 tudi se pozneje, da se bo tudi v zrelejših letih podcenjeval, ker ne bo imel
 zaupanja v lastne sile. Občajno bo svojo manjvrednost prerasel tudi na
 druge, ker človeška narava je ze taka, da sodi druge po sebi. Takemu človeku
 manjka skoro ves smisel za lastno inteligentno. Nasprotno pa, če otrok zraste
 v takih prilikah, da je delezen prevetike hvale in laskanja, da ga stavlja-
 jo, pa čeprev samo v nekaterih stvarah nad druge ljudi, potem se javlja v

poznejših letih precenjévañje lastne vrednosti in sposobnosti, oholost in brezsrčnost. Niti podcenjevanje samega sebe, niti pretiravanje samoza-vest nista dobri. Prvega je treba moralno dvigati, drugemu je treba pomagati do samokritične oboje s primerjavo z drugimi. Prvega in drugega je treba vzgajati v kolektivu in potem kolektiva, kjer se bo vrednost enega in drugega najbolj pokazalav soodnosu z ostalimi. Človek je družabno bitje in le družba, kolektiv, je tisti medij, v katerem se poedinec naj- bolje izoblikuje in pride do najpopolnejšega izraza.

14. ESTETSKA IN ETIČNA VZGOJA. Medtem, ko se zrcali višek civilizacije v močno razviti tehniki, ki se pojavlja na vseh poljih živ- ljenja in nehanja človeške družbe, je višek kulture v umetnosti, v močno razvitem estetskem čutu, v sposobnosti uživati lepoto v vseh njenih oblikah. Vzgojitelj mora kot króno svojemu delu dati gojencu priliko, da se v njem razvija estetski pa tudi etični čut. Vsa plemenita čustva, ki dvigajo člo- veka visoko nad organsko prirodo, mora vzgojitelj v gojencu razviti in mu dati sposobnost, če že ne lepoto, bodisi v glazbi, upodabljañi umetno- sti, v besedah, ali koderkoli, ustvarjati, pa vsaj uživati. V dosego tega namena postavlja program sestanka na njegov konec kot nekak svečan dvi- gañoč zaključek razne igre, glazbo, pesmi, žabave in razvedrila, sploh vse, kar napraviža življenje lepo in prijetno. Konec vsakega sestanka, vsake- ga tabornega dne dobi tako zaključen akord, ki še dolgo zveni v dušah ude- ležencev. Plemenite zabave in razvedrila obogate duha in mu dajejo mnogo poleta ter smisla za izpopolnjevanje vseh dobrih lastnosti. Dostojevski je rekel: "Svet bo rešila lepota." Vrednost estetskih momentov je izredno velika in v smislu vzgajanja, in za pridobitev zavesti življenja. Prazno je naše življenje brez lepote in polno kadañ je ona tu. Biti pa mora seve- da prava Lepota in ne njena slaba imitacija. Zato mora biti skavtizem, ki naš napolnjuje, ki nam slajša življenje in nam daje poguma za vztrajanje vedno lepa in prekrasna igra, nikdar pa ne groteska življenja.

SHEMATSKI PREGLED DELA NA SESTANKIH

Pedagoška edinica: VOD		
Naloga sestanka:		Pripráva za III., II. in I. red ter za razne spret- nosti. Vaja v aktivnem izkoriščanju pridobljene- ga znanja in izkustva. Ustanovitev v sebi zaklju- čene zajednice.
Točke	Naloge poedinih točk	Program
1.	Podrediti voljo poedinca volji vodje. Napraviti iz edinice kompaktno celoto.	Redovne vaje 10 - 20'
2.	Pokazati uspeh v pridobljenem znanju in izkustvih. Vzbuditi smisel za osebno aktivnost in inicijativo.	Ponavljjanje predelane snovi (vaje in samodelo) 20'
3.	Pridobivanje novega znanja in izkustva, prebujanje inñteresa in navdušenja za delo.	Podajanje novega, aktivna vzgoja potom skavtskih znanosti 20'
4.	Izkoriščanje etičnih momentov	Moralna vzgoja (tolmačenje zakonov in obljube) 10'
5.	Estetska vzgoja	Igre in pesmi 30 - 80'

Sestanek traja najmanj - traja največ Število sestankov na mesec	1 h 30 min. 2 h 30 min. 8 do 4
--	--------------------------------------

Pedagoška edinica: ČETA

Naloga sestanka: Primerjanje uspešnosti dela poedinih vodov. Navajanje k skupnemu delu. Ustvarjanje in gojitev zavesti skupnosti.

Točke	Naloge poedinih točk	Program
1.	Podrediti voljo poedinca volji vodje. Napraviti iz edinic kompaktno celoto.	Redovne vaje v četi 15 - 20'
2.	Pokazati uspeh v pridobljenem znanju in izkustvih. Vzbuditi smisel za osebno aktivnost in inicijativo	Tekmovanje vodov v predmetih za izpite ali izvajanje skupnih del (podvigov). 30 - 40'
3.	Pridobivanje novega znanja in izkustva, prebujanje interesa in navdušenja za delo.	Objavljanje naredb, navodil, pouševanje. 10'
4.	Izkoriščanje etičnih momentov	Govor vodje, tolmačenje naredb, moralni pouk, sprejem novincev 5-20'
5.	Estetska vzgoja	Skupno izvajanje iger in pesmi (po potrebi v obliki tekmovanj) 60 - 90'
Sestanek traja najmanj - traja največ število mesečnih sestankov		2 h 3 h 2 - 1

Pedagoška edinica: STEG

Naloga sestanka: Primerjanje uspešnosti dela med svojimi in drugimi edinicami. Isto med četami. Vežbe v skupnem delu. Ustvarjanje in gojitev zajedniškega (kolektivnega duha)

Točke	Naloge poedinih točk	Program
1.	Podrediti voljo poedinca volji vodje. Napraviti iz edinic kompaktno celoto.	Redovne vaje v stegu 20 - 25'
2.	Pokazati uspeh v pridobljenem znanju in izkustvih. Vzbuditi smisel za osebno aktivnost in inicijativo.	Tekmovanje čet ali reprezentantskih vodov v predmetih za izpite ali izvajanje posebnega skupnega programa. 40 - 70'
3.	Pridobivanje novega znanja in izkustva. Prebujanje interesa in navdušenja za delo.	Objavljanje naredb, navodil, programa dela. 10'

4.	Izkoriščanje etičnih momentov	Govor načelnika, Tolmačenje naredb, moralni pouk, sprejem novincev. 5 - 15'
5.	Estetska vzgoja	Skupno izvajanje iger in pesmi (po potrebi v obliki tekmovanj ter v zajedniškem duhu) 75 - 120'
Sestanek traja najmanj - traja največ Število sestankov na mesec		2 h 30' 4 h 1 - 0 (sigurno vsako četrtletje eden)

mmmmmmmm

Mano Seifert, skavt-instruktor:

BESEDA O TEČAJIH

Sledeči članek naj otvori anketo o naših in drugih skavtskih tečajih. Pisec članka zastopa tu mnenje, ki je gotovo upravičeno, ki pa bo prav tako gotovo našlo svoje nasprotnike. Ti so sedaj na vrsti. Vse objektivno pisane članke bomo priobčili v prihodnji številki našega lista.

Uredništvo.

Rak - rana naše organizacije je pomanjkanje kvalificiranih vodnikov in vodij. Kvalifikacijo pa si član lahko pridobi edinele s tečajem odnosno v izjemnih razmerah vodja ali načelnik z izpitom. Vendar je razlika med tečajem in izpitom še vedno precejšnja, pa naj ima kandidat, ki polaga izpit še toliko odličnih taborov za seboj. Razlika je približna ta - da vzamem primer iz vojske - kakršna je med oficirjem iz Vojne akademije in reaktiviranim rezervnim oficirjem.

Ni pa s tem rečeno, da že samo naziv čina napravi dobrega vodjo. Morda bo celo kdo boljši od kvalificiranega vodje, čeprav bo radi svoje nekvalificiranosti moral pred svoj čin vedno postavljati kratico v.d. - vršilec dolžnosti.

Ne mislim obravnavati v tem sestavku hibe pri izbiranju tečajcev in sl. (to bo morda snov za kako bodočo razpravo). Namen moj je, da osvetlim dve grupi, dve mišljenji o tečajih: imenoval jih bom 1. lipovičko (jugoslovansko), 2. gillwelllsko (angleško).

I. Tečaji, kakršni se vrše v našem savezu danes, so bili predpisani s Pravilnikom leta 1933. Ti pravilniki pa so bili sestavljeni na osnovi dolgoletne prakse v prirejanju tečajev Savsko skavtske župe, katerih ideološki ustvaritelj je br. Maksim Agapov Turanski - ideolog jugoslovanskega skavtizma. Priznati je treba, da niso baš vsi do sedaj prirejani tečaji pokazali 100% uspeh. Treba pa je pomisliti, da mi nimamo tolikih kreditov, kakor n. pr. angleški skavtski savez, odn. internacionalni skavtski urad, da se zato pri nas ne morejo tečaji vršiti po kakšnem sistemu in da redko prirejanju istih onemogoča vsako povezanost med njimi. Vsaka nova prireditev tečaja pri nas je nov poizkus in izkušnje prejšnjih nam pravzaprav prav malo pomagajo. Če bi se mogli vršiti naši tečaji r e d n o n. pr. vsaj vsako drugo leto, potem bi lahko govorili o kakem

smotrnem delu in bi bil vsak tečaj šolca za drugega, tor s tem vsled pridobljenih izkušenj boljši. V tem je tudi razlika med našimi in angleškimi tečaji. Če bi pa zraven pridejali še številske kredite, potem pa, upram vsaj, bi se lahko kosali tudi v tem pogledu z inozemstvom.

Veliko je tudi nezanimanje za naše tečaje. V Dravski skavtski župi so bili doslej trije tečaji za vodje (dva moška in en ženski). Prva dva moška sta se vršila v letih 1933. in 1934. Kdor je videl prvega in drugega, mora priznati, da je bil drugi neprimerno boljši od prvega. Zal tretjega ni bilo, da bi lahko rekli, da je bil tudi tretji neprimerno boljši od drugega, če bi to spričo višine drugega bilo splōh možno. Da je bil drugi dober, odličen, priznavajo tudi nekateri sotrudniki sedanje župne uprave.

Toda moj namen ni obravnavati na tem mestu naše Srednje občne tečaje, hočem samo vzporediti naše Višje občne tečaje z Gillwellskim.

Do sedaj smo imeli v kraljevino dva Višja občna tečaja: prvega 1933., a drugega 1934. Tudi tu je bil drugi neprimerno boljši od prvega. Zopet jasen dokaz in potrdilo moje prejšnje trditve. Sam sem absolvent drugega tečaja in priznam (to priznavajo vsi tečajski takratnega tečaja), da je bil ta tečaj krona vseh naših dotedanjih prireditev (taborov in tečajev). Kakšno priznanje je to, če to trdimo tudi mi Slovenci, ki imamo vendar izmed vseh najboljših taborov, upam, da vsak uvidi.

V poznejših izvajanjih bom priobčil pregled skavtskega udejstvovanja absolviranih tečajcev našega Višjega občnega tečaja in Gillwellskega.

II. Druga grupa je tkzv. gillwellska grupa. Niti sam nimam jasnih pojmov o teh gillwellskih tečajih. Vse je še zavito v neko tajinstveno meglo. Zal se ni do danes našel še noben absolviranec teh tečajev, ki bi nam lepo opisal, kaj vse so se učili, kaj vse so se naučili, in kakšne kvalifikacije so prejeli. Iz naše župe so se dosedaj udeležili gillwellskega tečaja trije člani. Baje sta se dva udeležila tečaja za "skavte" (odgovarja približno našemu specialnemu tečaju, tečaju za redove in veštarstva) in samo eden tečaja za vodje, o. n. načelnike. Kolikor je meni znano, pa do sedaj nima od teh treh še nobeden potrjenega tečaja, ker je treba leto dni po tečaju poslati vodstvu poročilo o delu (mora aktivno delovati) in neke pismene naloge.

Priznam, da morajo biti ti angleški tečajski spričo dolgoletne prakse in ostalih važnih faktorjev neprimerno boljši od naših. Toda mislim da zaradi tega še ni umestno naše tečaje dovtati v nič. To se žalibog primerja dan na dan, in priznajmo pa brez zamere - baš v tem je zagrizenost prvih in drugih tečajcev. Odkrito priznam, da jaz prav tako zagrizenost branim naše tečaje, kot gillwellci svoje, in upam, da mi ne bo nihče zameril, če to iznesem na tem mestu. Vesel pa bo marsikdo, če bo temu članku sledilo kako pojasnilo o podrobnosti gillwellskih tečajev. Pomisleki o naših tečajih prihajajo baš s strani pristašev gillwellskih tečajev. Mnogokrat sem tudi debatiral z njimi, toda kaj več kot to, da je treba na naših tečajih bolj poučevati kako, ne pa kaj se naj poučuje, nisem zvedel. Mislim, da imamo na naših tečajih kar dovolj metode. Vsled tega je gornja trditev neumestna. Da bi pa predavali samo metodiko, to pa res ne vem kako bi šlo. Morda imajo gillwellci še kake druge upravnene pomisleke, kar ni nikakor izključeno, toda potem se z njihovim postopanjem nikakor ne morem strinjati. Smatram vse tri tečaje za zrele skavtske delavce in jim zato ne morem odpustiti, da imajo pomisleke proti našim tečajem (in o teh pomislekih se vedno čuje), pa do danes ni podelil z njihove strani niti en predlog za spremembo programa naših tečajev, da bi se ta nedostatek mogel popraviti. Mislim, da je dolžnost vsakega skavtskega delavca, da skuša popraviti hibe v naši organizaciji. S samim mnenjem in kritiziranjem pa se to ne da doseči.

Vodstvom naših tečajev se je mnogokrat očitalo, da rezultati niso dovoljni. Ne vem, če je to povsem pravilno. Krive so predvsem same edince, ki so pošiljale na tečaj kogarkoli, samo da so zadostile zahtevi župe, ki je sitnarila radi tečaja. Res je, kot je dejal neki vodja, vsi ne morejo postati Meštrovichi, čeprav imajo isto ali pa mogoče še višje šole kot on. Tečaj sam ne more narediti iz nesposobnega človeka vodje. Pač pa lahko v članu, ki ima sposobnosti za vodje, vzbudi veselje do vodstva. in

te sposobnosti pomnoži ter ga vzgoji tako, da jih bo znal praktično uporabljati. Če bi edinice zbirale iz svoje sredine člane, ki kažejo resnično sposobnosti za vodstvo, potem bi i naši tečajji pokazali drugačne rezultate. Zalostno je, da se tečajji niso mogli vršiti bolj pogosto, predvsem radi nezanimanja (župna uprava je bila čelo pripravljena materialno pomagati tečajcem) članov, ki so rajši odšli z mamicami in očki na letovišče ali na druge skavtske prireditve kot pa na tečaj. Vendar pa je zopet krivda vodij in načelnikov, da so svoje člane pač po dolžnosti obvestili (prebrali so samo suhoparno okrožnico), nišo se pa ni malo potrudili, da bi za udeležbo z navdušenjem poagitali.

Danes govore vsi, da je na tečaju "pasja" disciplina. Res, disciplina je bila na višku. Toda to ni bila disciplina "od zgoraj", pač pa "od spodaj" - samodisciplina. Člani sami so bili toliko zreli, da so se res potrudili. Kdor pa ne uvidi, da mora biti tečaj vzor vsega, da morajo tečajci pokazati - tako lahko rečemo - najmanj 200% svojih pozitivnih sposobnosti, da bodo potem od tečaja odnesli vsaj 100% vsega - s tem pa žal ni mogoče voditi debate.

Zelo važen, morda najvažnejši faktor, ki govori v prilog naših tečajev, pa je dejstvo, da stane tečajca naš tečaj maksimalno din 350.- (z vožnjō vred), dočim stane našega človeka angleški tečaj minimalno din 2000.-. To je treba k občji presoji vrednosti enega in drugega tečaja za nas vžeti vsekakor v poštev.

V naslednjem prikazujem aktivnost absolviranih tečajcev I. in II. grupe. Vsak čitatelj - skavt, ki ima vpogled v poslovanje organizacije, naj sam presodi v koliko so bili v svojih funkcijah na mestu. S tem sem se sam izognil kakršnikoli očitkom pristranosti.

I. GRUPA

Višji občji tečaj Saveza skauta kraljevine Jugoslavije, Lipovica 1933.

Č.B.: vršil po tečaju funkcije: vodja srednjega občega tečaja, načelnik župe, predsednik kluba, član Častnega razsodišča župe, član predavateljskega sveta župe, predavatelj na nižjem občem tečaju, član saveznega predavateljskega sveta.

F.I.: predsednik kluba

L.P.: predsednik kluba, načelnik Glavne uprave

T.R.: član župnega predavateljskega sveta, pomočnik vodje srednjega občega tečaja.

Višji občji tečaj Saveza skauta kraljevine Jugoslavije, Lipovica 1934.

K.D.: vršil po tečaju funkcije: instruktor na saveznem smučarskem tečaju, član župnega predavateljskega sveta, blagajnik župe, gospodar župe, blagajnik jugoslov. delegacije na jamboreeju.

P.I.: tajnik II. župe, pomočnik načelnika župe, predavatelj na nižjem občem tečaju,

S.M.: tajnik I. župe, načelnik župe, tajnik Srednjega občega tečaja, pomočnik vodje župnega tabora, član predavateljskega sveta župe, predavatelj na nižjem občem tečaju, instruktor na taborih, član saveznega predavateljskega sveta.

II. GRUPA

Gillwellski tečaj leta 1936.

T.B.: vršil po tečaju funkcije: vršilec dolžnosti načelnika stega, predavatelj na nižjem občem tečaju

T.R.: -

Gillwellski tečaj leta 1938.

T.D.: vršil po tečaju funkcije: Vršilec dolžnosti pomočnika načelnika župe

To je rezultat naših in angleških tečajev. Morda nehotese komu storil krivico, da nisem naštel vseh njegovih funkcij, ki jih je po tečaju vršil. V tem slučajubom to radi volje v prihodnji številki Skavtskih potov priobčil. Preveč funkcij pa menda nisem nikomur pripisal.

H koncu še to: čudim se, da se od dosedanjih gillwellskih tečajcev nihče še ni pobrigal, da bi se njegova diploma nostrificirala, t.j. da bi se mu štel angleški tečaj tako kot pri nas absolvirani višji obči tečaj.

Gornje vrstice so pisane v obrambo naših tečajev in veselilo bi me, če se bo tudi z druge strani kdo oglasil s pojasnili.

Pleničar Dušan - Seifert Mano:

NAŠA PRAVILA IN PRAVILNIKI

Dolgo se žegovori, da so naša pravila nepopolna, pomankljiva. Toda o tem se je vedno le govorilo, naredilo pa ničesar. Res je bilo pred tremi leti na savezni skupščini sklenjeno, da se sestavijo nova pravila, toda v teh treh letih se še ni sestavil niti en nov, niti se ni popravil kak star pravilnik. Da so res naša pravila nepopolna, je jasen dokaz to, da je sama Dravska skavtska župa ob priliki preimenovanja (iz Dravske župe skavtov in planink, v Dravsko skavtsko župo) prejela od Ministrstva notranjih del povsem korigirana pravila. O težkočah v tem pogledu bi tudi naše novoustanovaljene ediniče mogle kaj več povedati.

Odločila sva se, da izdelava podroben predlog za Zakonodavni odbor. Baza za korekcijo pravil pa nama niso bile marnje in pritožbe nezadovoljnežev, češ za me pravila ne voljajo, ker so jih sestavljali premladi ljudje (saj sva midva še mlajša od prejšnjih sestavljalcev) ampak resnična potreba po novem predlogu. Zadnja tri leta živahnega župnega življenja so nam z izredno župno skupščino, z raznimi aferami in z izredno savezno skupščino dovolj jasno pokazala nepopolnost naših pravilnikov. V primeri s pravili drugih savezov so naša še dokaj popolna, z ozirom na našo mentaliteto pa še nezadostna. Angleška pravila n. pr. nimajo ničesar tako preciziranega kot bi potrebovali mi. Vendar sva prepričana, da bi v slučaju nejasnosti pravil bila za njih edina le ena rešitev. Pri nas smo pa imeli nešteto slučajev, ko so eni trdili črno drugi pa belo.

Da bodo pravila popolnoma jasna, sva vsak pravilnik poleg temeljite korekcije opremila s poslovníkom. Vsak člen v pravilniku (kjer je seveda to potrebno) ima svoje tolmačenje. Tako upava doseči za ves savez enoten zakonski postopek. Nekaj pravil sva tudi sestavila na novo, kar je razvidno iz naslednjega razporeda pravilnikov:

- A. Pravila Saveza skauta kraljevine Jugoslavije
- B. Pravilnik za župe
- C. Pravilnik za stegove

- D. Pravidnik o samostalnim četama
- E. Pravidnik o župskim klubovima brđana-stanarica
- F. Pravidnik o četama - kolima
- G. Pravidnik o stegovskim klubovima brđana-stanarica
- H. Pravidnik o čoporima-rojevima
- I. Pravidnik o tečajevima za spremanje kvalifikovanih skautskih radnika
- J. Pravidnik za polaganje ispita III., II., I. reda, Jadranskog skauta, Obilicevskog skauta, Kosovske planinke, te veštarstva.
- K. Pravidnik o kvalifikacijama, činovima in položajima
- L. Pravidnik za uniforme članova Saveza skauta kraljevine Jugoslavije
- M. Pravidnik za oznake članova Saveza skauta kraljevine Jugoslavije
- N. Pravidnik o odlikovanjima
- O. Pravidnik o disciplinskoj odgovornosti članova Saveza skauta
- P. Pravidnik o taborima
- R. Pravidnik o saborima
- S. Pravidnik o skautskoj administraciji
- T. Pravidnik o Zakonodavnom odboru Saveza skauta kraljevine Jugoslavije

Najin predlog je razen štirih pravil gotov. Jeseni ga namerava dostaviti vsem župam in članom Zakonodavnega odbora v pregled in upava, da bo letošnje leto v tem pogledu odločilno za naša pravila. Edina ovira pri vsem tem je to, ker ne vemo kako se bo rešilo vprašanje nesprejemljivega predloga Ministrstva prosvete.

Pravila sva sestavila po svojih najboljših močeh in upava, da bodo ustrezala prav vsem zahtevam sedanjega časa. Kot nove edinice sva vpeljala tkz. samostojne čete (čete v rangi stega). To so edinice z manj kot 50 člani. Dosedanje število članov (20), ki je bilo potrebno za steg sva povečala na 50, kajti stegov aparat je tako kompliciran, da nima smisla zahtevati ga pri edinicah z malim številom članstva.

Pri sestavljanju pravil sva upoštevala vse do sedaj nam znane pomanjkljivosti in nejasnosti. Upava, da bo ta osnutek pravil velik korak k ozdravitvi našega notranjega poslovanja, ki je v mnogih slučajih bilo neenotno in celo nasprotujoče si.

Pripis uredništva:

Res je že čas, da bodo naša pravila, pravilniki in poslovniki sistematično urejeni. Imamo jih sicer že celo kopico, vendar pa si v posameznih točkah često nasprotujejo, med tem, ko na važna vprašanja ne dajejo odgovora. Prav je tudi, da sta sestavljalca le dva, ki sta se v resnici poglobila v svoje delo, kajti sistematična ureditev je možna le tedaj, če sodeluje pri ureditvi čim manj glav. Vendar se nam pa nadaljni postopek ne zdi povsem pravičen. Pred končno redakcijo besedila in pošiljatvijo pravil župam v pretres, bi bilo vsekakor potrebno, vprašati za svet še nekaj starejših skavtov, organizatorjev, ki so delali v raznih edinicah in pri raznih kategorijah članstva in ki so se pečali tudi s samimi pravili. Morda bodo le našli iz svojih bogatih izkušenj to in ono, kar bi se dalo dostaviti in vnesti v novi predlog pravil. Naša želja je in gotovo je tudi v interesu skavtizma, da se to zgodi.

V gornjem razporedu pravil manjka vsekakor še pravilnik za old-skavte - old-skavtinje (pobratime - posestrime), ki bi urejal njihov položaj med ostalim članstvom, ki bi določal, kdo vse spada v to kategorijo in ki bi končno tudi urejal izpite in obljubo teh članov.

mmmmmmmm

TO SE PRAVI ŽIVETI, ŽIVETI NE SAJO ZA SEBE.

LJUDEM NE MANJKA MOČI, TEMVEČ VOLJE! (V. Hugo)

MI SE NE PLAŠIMO NAPORA ZA ONO, KAR LJUBIMO. (Shakespeare)

Rjavi Bober,

O ŽUPNI UPRAVI

Porazno dejstvo, da smo pravzaprav neorganizirana organizacija, me je napotilo k pisanju tega članka. Debata na konferenci pred zadnjo župno skupščino je jasno pokazala, da v resnici nekateri nimajo dovolj jasnih pojmov o delokrogu in delovanju župne uprave. Ako niti delegati edinic, ki bi morali voliti novo župno upravo, nimajo jasnih pojmov kaj smejo in morejo pričakovati od župne uprave, potem sem prav zapisal: neorganizirana organizacija.

Učenca se uči: enkrat ena je ena, a pri nas bo treba začeti z vodom.

Vod je osnovna skavtska delovna edinica.

Če ta je drugorazredna delovna edinica.

Steg je organizatorna, administrativna edinica. Torej je stegova uprava organizatorni, administrativni organ.

Župa je organizatorna, administrativna edinica. Torej je župna uprava organizatorni, administrativni organ.

V zmoti so tisti, ki so zahtevali od bodoče župne uprave na konferenci pred župno skupščino, da bi skrbela za program edinic, torej za popolno tehnično delo, in ki so brez prizanesljivosti grajali prejšnjo župno upravo, ker tega ni storilo. Da prejšnja župna uprava tega v resnici ni storila, je jasno, sicer ne bi bilo te kritike. V koliko pa je sedanja župna uprava ugodila zahtevam lanjske kritike in izpolnila dane obljube - to je stvar bodoče župne konference in skupščine. Če pa je sedanja župna uprava izvršila zahtevano, odnosno obljubljeno, je pa vseeno zopet vprašanje, če je to sploh naloga, dolžnost in delokrog župne uprave. Kdor si je svest gornje definice župe in župne uprave, bo brez obotavljanja rekel: v nobenem slučaju ni to delokrog župe. Udeleženci zadnje predskupščinske konference se bodo sigurno spominjali besed dolgoletnega skavtskega delavca, bivšega načelnika župe br. Živka Lovšeta, ki je kratko zavrnil zahteve po tehničnem udejstvovanju župe z besedami: zahtevati od župne uprave, da bi dajala program našim edinicom, je isto, kot zahtevati, da bo ministrstvo prosvete samo učilo dijake, namesto da bi to opravljali profesorji na šolah. Kdorkoli je bil že načelnik župe in ki je dorasel svoji nalogi, bo z obema rokama podpisal to, da je župna uprava administrativni organ. Kdor pa še danes trdi, da je dolžnost župne uprave tehnično delo, ta na noben način ni vzrasel s svojim obzorjem dalje kot povprečni vodja. Danes župa ne more biti organ za eksperimente - saj smo teh imeli že nešteto. Treba je pač hoditi po potih onih župnih uprav, ki so za svoje delovanje bile najrednejše in dosegle tudi največ uspeha. Do danes smo imeli v naši župi že nešteto poizkusov ustrežajočih nazorom poedinih članov župnih uprav. Rezultati uspehom in neuspehom teh poizkusov, nam morejo dati točno rezultanto kot smernico za bodoče delo, ne da bi iskali novih senzacionalnejših smeri, ki morejo pač preslepiti neizkušene delegate in izvabiti iz njih boljšo sodbo in naklonjenost spričo obljub za izvolitev nove župne uprave, ne morejo pa zadostiti realnim potrebam naše župe.

Čim smo prišli do diferenciacije tehničnega in administrativnega delovanja, smo prišli tudi do kočljive točke: kaj je važnejše: tehnično ali administrativno delo. Predno pa odgovorim na to "kočljivo" vprašanje, se moramo spet ustaviti pri župni upravi: dobro, če je delokrog župne uprave tehnično delo, n. pr. sestavljanje programov, o tem se je govorilo na konferenci, kakšen smisel ima potem funkcija vodnika in četovodje. V tem slučaju bi onadva bila samo nadzornika, šolska prefekta, za izvajanje teh župnih navodil. Delo bi postalo povsem šablonsko, individualna vzgoja bi se umaknila drilu, vodni sistem bi bil odvišen. Danes je nujno potrebno, da se program prilagodi potrebi okolice in stopnji razvitosti članstva. Lahko se zahteva za celo župo

da začno koraki vsi z levo nogo, toda da bi na prvem sestanku vsi - dobesedno enako - čekali ideologijo, to je absurd. In še, če bi za vsako edinico imeli v župni upravi svojega načelnika, odnosno pomočnika, še ne bi bilo isto, kot če program sestavlja sam vodnik s pomočjo svojega vodje.

Prišli smo do kočljive - za vse ni kočljiva - točke: kaj je sredstvo našega vzgajanja: tehnično ali administrativno. Eni bodo rekli tehnično, par jih bo morda reklo administrativno, toda jaz trdim oboje. Prvenstveno morda tehnično. Toda kako to delo doseči brez administracije - to je druga nerešljivo vprašanje.

Naj bo ta članek temeljit, zato hočem dodobra vse razčleniti. Ali je tehnično delo brez administrativne podlage možno? Možno je seveda, toda kakšno. Sistematsko, ekonomsko tehnično delo je povsem nemogoče. Mogoče je voditi prav dobre vodove sestanke brez administracije. Toda teh "dobrih" bo samo nekaj, štiri, pet, ali še toliko ne. Isto velja za četne prireditve. Dvomim pa, da bi baš pri nas v naši župi bili taki fenomeni, da bi mogli izvajati nek sistem brez vsakršne administracije. Kako bo vodnik sistematski razdelil tvarino na sestanke, kako bo imel pregled nad udeležbo na sestankih, če ne z administracijo? Kako bo pravično razdeljeval naloge in dolžnosti, če ne bo imel vedno v vidu, kdo danes manjka, pa kdo je prejšnji sestanek manjkal? Toda to je samo udeležba. Še bolj jasno se to vidi pri izpitih. Pa nemara reš ne bo kdo trdil, da ima vodnik in četovodja vse izpite in evidenco, kdo vse je že položil kak izpit in kakšnega, ter kje in kdaj ga je položil, v glavi? No, pa suponirajmo še to, da ima vsak vse to v glavi. Kaj pa članarina? Nemogoče, da bi znal za vse dohodke in izdatke, njih višino in datum. Možno je torej za nekatere administrativne sestavke, kot so n. pr. sestavljanje programa (samo sestavljanje je vsekakor tehnično delo, toda vknjiženje etc. je administrativno), da bi jih navsezadnje vodnik lahko še vse ohranjal v evidenci v glavi. Toda o kakem sistemu z oziroma gornja izvajanja, na ta način ne more biti govora. Lahko je tudi navsezadnje župno načelstvo brez knjig in administracije. Toda naj pride na njihov položaj kdo drugi, kako se bo v svojem delu znal. Iz svoje izkušnje povem, da sem rabil celo leto, preden sem uredil načelniške knjige, saj preje ni bilo ničesar takega. Letošnje načelstvo je toliko na boljšem, ker je prevzelo te knjige v redu. V nasprotnem slučaju bi pa tudi moralo loviti podatke "iz vazduha", kot so jih morali drugi prejšnja leta.

Tri predhodnice današnje župne uprave so polagale največjo pažnjo na administracijo, ki je osnova vsakemu tehničnemu delu. Lahko je trditi "ta in ta edinica je tehnično na višku, administracije nima v redu; glavno je tehnično delo". Lahko je trditi kaj takega o tehnični višini edinice (saj to je naš končni cilj, ki ga pa dosežemo le z osnovo, z administracijo), ko je pojem tehnične sposobnosti tako nekaj irrealnega, nekaj neotopljivega. Administracija pa je zgrabljiva, otiljiva, realna. Tehnično delo se more pregledati kvečjemu v treh, štirih dneh, če se živi z edinico (tabor) in še tedaj je vprašanje, če se ne bodo prav one štiri dni funkcionarji in dečki potrudili, da bo rezultat sijajen. Mnogo cenejši in enostavnejši pa je administrativni pregled. Toda tak pregled lahko opravi le funkcionar, ki se spozna v pravila in v vse potankosti administracije. Če pa tega ne zna, potem se je seveda treba zadovoljiti le z ocenami tehničnega dela. Nikakor pa ne smemo misliti, da bi se dalo vse tehnično delo oceniti v enem popoldnevu na ubogem vodovem sestanku. Fantje se bodo potrudili, vodnik takisto, in delegat župne uprave bo dal poročilo o "izvrstni tehnični sposobnosti" in "višini" edinice. Toda, če bi se ta delegat spoznal na administracijo innekoliko поблиžje pogledal vodniško knjižico, četovodsko knjigo itd., potem bi videl, da n. pr. hodita na sestanke vodnik in njegov pomočnik in da so še ti sestanki vsak drugi mesec po eden. Poročilo administrativnega pogleda bi bilo dokaj drugačno, kot poročilo tehničnega. Če pa je imel vodnik redne sestanke z redno udeležbo, pa vse to ni zapisoval, potem tudi ti redni sestanki ne veljajo ničesar, ker se pri tem ne more o kakem sistemu govoriti.

Upam, da je tudi sedanja župna uprava prišla do tega zaključka, saj je na lastni koži (kakor je meni znano) večkrat občutila pomankljivost takega napačnega naziranja.

Seveda se je na predskupščinski konferenci čulo tudi o odvišni administrativni aktivnosti stare župne uprave. Edinicam, vsaj nerazsodnim delegatom, je to vsekakor prijalo. Človek je namreč tak, da je vesel vsake pohvale, čeprav ni niti najmanj upravičena. Vsak je vedel, če se ne bo gledalo na administrativno urejenost edinice, da bo kvalifikacija na osnovi trenutnega tehničnega dela veliko boljše izpadla kot sicer. To je bil vsekakor premišljen in dober - ali na žalost neskvovski adut.

Razsodno analizirajoč bistvo naše organizacije, da smo prvenstveno v z g o j n a organizacija, pridemo do naslednjega zaključka: Bila ta ali ona župna uprava (treba se je otresti vsakih predsodkov in pomislekov), mora biti iz vzgojnega ozira stroga in dosledna. To se pravi, da mora na vsako malenkost opozoriti edinice na njihove nepravilnosti. Če se ponavljajo nerednosti večkrat, je treba ostreje prijeti odgovorne funkcionarje in iti makar do skrajnosti. To je namreč vzgojno, navajati jih k pravilnemu delu, privzgajati jim čut odgovornosti. Če pa bo nadrejena edinica dovoljevala, odnosno spregledovala napake in nepravilnosti svojih podrejenih edinič ter dopuščala površnost, netočnost, leno bo, potem je to dvakrat nevezgojno. Jasno pa je, da mora pri izvajanju doslednosti župna uprava tudi sama zaostiti osnovnemu pogoju discipline, da je oni, ki zahteva disciplino in red, sam discipliniran in red, sicer bo dosegla baš nasprotno - anarhijo. Številni so primeri "očetovske" popustljivosti bivših župnih uprav. In rezultat? Vsekakor nepovoljen. Edinice morajo imeti občutek, da župna uprava pazi na njihovo delo, ker pač za vsako malenkost sitnari. Težko se je res odločiti za tako pedantnost, toda to je edini izhod. Praksa je to pokazala. Važno pa je seveda, da se tak sistem ohrani i v nadalje - sicer se v enem letu poruši to, kar se je preje skozi leta gradilo. Župne uprave naj ne bo v tem oziru strah kritik na konferencah, ako se bodo še nadalje našli čvekači in demagogi. Res je, da se bodo mogoče čule pritožbe nad dozdevno preveliko sitnostjo - toda to bo še vedno pozitivno in boljše kot negativna kritika nedelavnosti in neizpolnjevanja danih obljub. Če boste dijaka v šoli vprašali, katerega profesorja ima rajši, ali takega, ki dovolji vse in se ne zmeči za nič, ali strogega ter pravičnega, bo 90% navdušeno odgovorilo da prvega profesorja. Saj bi jaz tudi v onih letih glasoval tako, ker je vsekakor bolj "fletno" igrati se med poukom z aeroplančki, kot pa mirno sedeti, poslušati in se učiti. Kje pa se bodo dijaki več naučili, to pa je drugo vprašanje.

Zavedam se, da so moje besede precej bridke. Toda vestno in disciplinirano skavtsko udejstvovanje v duhu čistega drugarskega razpoloženja ter s čutom odgovornosti nadrejenih in podrejenih, naj prešine vse! Skupno pozitivno delo, konstruktivna kritika, podređitev sebe v korist celoti, nesebično izpolnjevanje svojih dolžnosti do vsega in vsakogar, tako skupno delo mora biti na koncu vsakega poslovnega leta kronano z iskrenim veseljem nad rezultatom dela, reda in discipline in kot doprinos duhovnemu zakladu naše organizacije, da se bo vsak ponosno prišteval članom velikega bratstva organizirane skavtske mladine.

Seifert Mano, skavt-instruktor:

NAŠE PLANINKE V ŽUPI

/z organizatornega gledišča/

Ne vem zakaj tega vprašanja ni do danes skušal spraviti v debato še prav nihče - niti ne planinke same. Mislim pa, da je razčiščenje te zadeve prav na mestu, posebno če vzamemo v poštev, da slavi baš te dni desetletnico svojega obstoja edini steg planink v naši župi, ki se je boril z vsemi težkočami tega nerešenega organizatornega vprašanja.

Omejiti se hočem le na delokrog župnega načelstva - ali bo - lje župne načelnice. Ta funkcija zahteva vsaj v naši župi precejšnjo elastičnost. Planinke so namreč sformirane pri nas samo v eni edinici, ki bi spadala k delokrogu župnega načelstva - župne načelnice kot take. To je steg planink kraljice Alenčice v Ljubljani. V drugih edinicah so planinke radi malega števila uvrščene v mešane stege in je njihova največja edinica kolo. Menda obstojajo pri nekaterih stegih celo samo vodi planink. Oba slednja slučaja spadata v delokrog stegove načelnice, odnosno celo kolovodke. Razlikujemo torej tri stopnje edinic planink, ki spadajo direktno (tehnično, ne administrativno) pod župo: 1. stopnja: edini steg planink, 2. stopnja: posamezna kola v stegih, 3. stopnja: vodi planink, odn. planinke, ki so neopredeljene v stegu. Iz tega je razvidno, da mora biti funkcija župne načelnice zelo elastična, kajti obenem z župo, mora biti tudi stegova načelnica in poleg tega še kolovodka. V tem dejstvu tiči ves problem. Izredno težko je namreč najti pravo pot, po kateri bi mogla župna načelnica zajeti vse tri stopnje. To precej otežkoča tudi administrativna odvisnost teh edinic od svojih stegov (razen samostojnega stega planink). Navodila in okrožnice župne uprave so naslovljene predvsem na edinice (steg) in prazaprov vsa predvidevajo le moško članstvo. Načelniki stegov pa tudi premalo pritegnejo v načelniški posel svoje pomočnice (v mešanih stegih mora biti eden izmed načelnikovih pomočnikov iz vrst članic), ki so pravzaprav v tehničnem oziru v naših slučajih ravnopravne načelniku. Tako grede danes navodila župne uprave (ki bi jih pravilno morala podpisati župna načelnica in načelnik) le na naslov stegovih načelnikov in v večini primerih o njih pomočnica stegovega načelnika niti ne izve. Mnogo je vsemu temu kriva administrativna ovira, kajti kolo ne more dopisovati direktno z župo, da bi pa steg dovolil svojemu kolu pisati direktno župi, ali da bi samo "produžilo" pismo kola - to je skoraj izključeno. Kar se tega tiče, je to nekako zapostavljanje deklet in se fantom sploh neumno zdi, da bi na tak način omogočili dekletom vsaj nekaj samostojnosti. Tako se agilnim kolovodkam še tisto ambicijo izbije, in ni čudno, da v tem oziru delo pri dekletih počiva.

V kolikor so nekateri uvideli vse te težkoče in hibe - so prišli na posebno idejo, ki pa je možna le do gotove meje (morajo se namreč upoštevati trenutne prilike). To je namreč osamosvojitve planink. Ideja je prav dobra in takoj sprejemljiva. Toda absurd je agitirati za samostojen savez ali župo planink, dokler nam sploh ni mogoče organizirati tako močna kola, da bi lahko prevzela na svoja pleča ogromni upravni aparat stega. Za napredujoč steg sta potrebni vsaj dve močni koli. Toda danes ne moremo postaviti v mešanih stegih niti po ena. Za urejen steg je treba imeti tudi večjih in zmogljivih ter agilnih upravnih funkcionarjev, čemur pa naše mlade planinke še niso dorastle.

Se manj bo to situacijo izboljšalo dopisovanje planink z inozemstvom, kar mislijo nekateri, da je pravo in edino delo naših planink. Potrošena poštnina še dolgo ne bi odtehtala malenkostne pridobitve, ki jih pridobi z dopisovanjem. Če bi ta denar uporabljali rajši za plačilo potnine župni delegatki, bi vsekakor bilo več uspeha.

Treba je na vsak način delati na tem, da se sčasoma planinke osamosvoje. Župna načelnica bo gotovo našla pravilno pot, edinice planink tudi administrativno bolj približati župni upravi. Organizirati bo treba tečajje, obiske ljubljanskih planink (izleti) k planinkam v provinci, enkrat že likvidirati edini srednji občini tečaj planink (na rezultate čakajo tečajke že pet let) in sploh treba bo agilnega vodstva, ki bo dajal tudi posameznim članicam smernice za delo.

Gornje vrstice so napisane le kot pobuda za nadaljno anketo. Naj sodelujejo v tej anketi predvsem poklicani - naše planinke. Načel sem le nekaj misli, upam, da v pravi luči prikazujejo položaj. Da se ne zavedamo tega negativnega položaja - je greh nad našo organizacijo.

Prispevek uredništva k anketi:

Pred leti, mislim da je bilo to okrog leta 1930., je bila v vseh postojankah naše župe izvedena dosledna ločitev ženskih edinic od moških ter vzpostavljena njihova direktna zveza z župno načelnico. Zakaj se ta samostojnost ni ohranila, mi ni znano. Dobro bi bilo, ako bi se jo

zopet vzpostavilo. Bivši župni poslovniki, ki so zadnja leta prišli tako v pozabljenje, so točno označevali delokrog in organizacijo teh samostojnih edinic. Bili so publicirani, a so se sčasoma porazgubili. Veliko uslugo bi uredništvo storil tisti, ki bi našel in nam seveda protiprimerni odškodnini poslal tak poslovnik.

I Z S K A V T S K E P R A K S E

NAŠE DELO V JESEN

Staro poslovno leto je minilo. Prišel je čas novega dela. Na skupščinah volimo nove odbore, nove uprave. Novi funkcionarji, prežeti z mnogimi novimi idejami, zavzemajo svoja mesta. Novi člani vstopajo v organizacijo in prinašajo novo voljo, nov elan za uspešno delo. Skavti se vračajo s taborov in počitnic, ter s tečajev in potovanj, ter prinašajo nove izkušnje za izboljšanje dela. Vse to moramo v novem poslovnem letu izkoristiti. Nova poslovna doba mora biti mnogo boljša kot je bila pretekla.

V stegu:

Stegova uprava sprejema na tabornih likvidacijskih sejah taborna poročila in daje razrešnice tabornim vodstvom. Seje uprave morajo biti vsaj prvi čas najmanj enkrat tedensko, ker je treba mnogo tistega, kar se je temom počitnic zanemarilo zopet urediti. Pregledati je treba delo preteklega poslovnega leta, določiti je treba napake in neuspehe, na podlagi zadnjih izkušenj je treba izdelati program dela za bodoče leto, program, ki bo izvedljiv. Na prvi seji moramo določiti termin stegove skupščine, seje stegovega sveta, in vsega kar se skupščine tiče. Pregledati in odobriti je treba poročila stegovih funkcionarjev (na seji neposredno pred skupščino) in določiti predloge za nove funkcionarje. Tudi program bodočega dela je treba na skupščini objaviti. Na seji, ki sledi stegovi skupščini prevzamejo novi funkcionarji svoje delo. Zelo koristno, če novi funkcionarji na tej seji podpišejo nekako izjavo, obljubo, da bodo sprejeto delo v redu vršili. - Na naslednjih sejah moramo še določiti termine za skupne prireditve in odobriti načrte podrejenih edinic. - Vse knjigovodstvo začinjamo znova.

Tajnik stega pregleda, če ima v svojih knjigah in kartotekah vse potrebne podatke članstva v redu, vpisuje nove podatke s taborov in skupščine, skrbi za redna poročila župi, posebno pred in po skupščini. Imeti mora vedno dovolj prijavnice in legitimacije na zalogi, da lahko postreže z njimi četovodjem in članom.

Blagajnik stega uredi svoje knjige in pobere še zaostalo članarino svojih edinic. Pravtako takoj v začetku poslovne dobe poravnava vse zaostanke pri župi. Uredi kartoteko ali sezname stegovih neopredeljenih članov in podpornih članov, ter skrbi za redno pobiranje članarine. To oskrbi sam, ali pa si pridobi posebne pomočnike. Članarino, pa naj bo redno ali podporno je najbolje pobirati sproti vsak mesec, ker zaostalo članarino vsakdo nerad plačuje.

Gospodar stega prevzame od tabornih uprav stegovo taborno opremo, pregleda če je vse v redu, poskrbi za popravilo pokvarjenega, ter shrani vse skupaj na za to določenih mestih. Seveda mora ves inventar večkrat pregledati, da se ne pokvari (rja na orodju, pramenje šotorov itd). Stegova trgovina naj se oskrbi z vsem potrebnim, da bo članom v pravem času na razpolago.

Splošno delo. Izrabiti je treba ugodno vreme za večji stegov izlet, po šolah ali kje drugje je treba pridobiti prostore za sestanke in za stegov dom, za Vse svete je primerno da steg organizira poklonitev članstva (deputacija) pri spomeniku vojnim žrtvam, da vsaj skromno okra- si zapuščene grobove (vojaške), posebno pa še grobove naših velmož, pra- vočasno je treba oskrbeti kurjavo za stegov dom. Morda jo naberejo člani sami na izletih (pazite, da ne delate škodo), morda jo člani prinesejo od doma, vsak nekaj, morda jo pokloni kak trgovec s kurivom. Dela v jeseni je dovolj!

V četah, kolih, krdelih, rojih in klubih:

Formirajo se novi vodi, pridobivajo in uvrščajo se novi člani. Vsak mesec vsaj enkrat naj bo četni sestanek, vsak teden pa seja četne uprave. Četovodja naj izvrši pregled vodovih sestankov, na vsaki seji četne uprave pa naj daje navodila za smotreno delo (ne kak majhen vodniški te- čaj). Prizadeti je treba en ali dva četna izleta z vajami za tretji in dru- gi red. Vsi stari skavti naj se udeleže teh izletov v predpisanih krojih, pripravniki pa v uniformah brez marame in klobuka, toda z našim stegovim trakom.

V vodih:

Vsak teden najmanj en sestanek, mesečno pa najmanj en vodov izlet, po možnosti s taborno opremo. Lepe dneve je treba izkoristiti. Na izletih nabirajte material za ročno delo pozimi (palice, lubje, storže, plodove, kamne, šoto, zimzelene rastline itd.). Nove člane je treba čim pre- je uvesti v III. red, n. pr. na šestih sestankih tako, da morejo že 1. decembra polagati skavtsko obljubo. Ne pozabite na vodova dobra dela!

Člani:

Naj uredi svoje odnose s šolo, naj skrbe za redno plačevanje članarine, naj rezervirajo pravočasno čas za sestanke, seje, izlete in teča- je, naj pridobivajo nove in podporne člane (starši, sorodniki), predvsem pa, žive naj tako, kot od skavtov zahtevajo naša obljuba in naši zakoni.

STENSKI LIST

/Po Biltenu Savske skavtske župe/

Ko ste se zatrdno odločili, da ga boste izdajali, ko ste našli zanj primeren naziv, morda kaj šaljivega, se odločite, kje ga boste objavili, kdaj bo izhajal in kdo bo njegov urednik.

Prostor je zelo važen. Vsakomur mora biti dostop omogočen. Če nimate svojega skavtskega doma, morda tam ni prostora, če nimate nikjer proste steege, poprosite v šoli gosp. ravnatelja, da ga smete obesiti na šolskem hodniku. Toda ne pojdite preje k njemu, dokler ni prva številka gotova. V mnogih šolah izdajajo dijaki tak stenski list. Če pa vaš gosp. ravnatelj ne ugodni prošnji, in hočete kljub temu list izdajati, naredite zanj lepenkaste platnice in vlagajte vanje vsako novo številko. Tako podobno kot imajo v kavarnah revije. Ta list si izposodi potem vsak vodnik pred sestankom, da ga morejo člani voda prečitati, potem pa ga zopet vane. Gotovo se bodo fantje pred sestankom z njim dobrompozaba- vali.

Čas izhajanja lista uredite tako, kot se vam najbolj zdi. Vsakih štirinajst dni, ali vsak mesec, ali morda v nedoločnem času. Najboljše je pač na 14 dni.

Urednik je skavt ali planinka, ki zna dobro risati. S tem dobi za nekaj časa dovolj dela.

Vsebina je najvažnejša. Od nje je zavisen uspeh lista. V začetku je vsekakor uvodnik. Napiše ga četovodja ali načelnik. V njem govori kaj in kako (ne pozabiti na kako) je treba v edinici delati. Morda je treba za polletje popraviti 53 "slabih" od zadnje konference. Potrebno je da si skavti med seboj pomagajo pri učenju. Morda je treba preko zime pripraviti nekaj četne opreme, ali je treba urediti vodniške knjižice, ali pričeti z ročnim delom itd.

Za tem pridejo obvestila glavne, župne in stegove uprave, dopisni tečaj za vodnike, izdanje župnih skavtskih legitimacij za tekoče leto itd.

Skavtski strokovni del. Tu sodelujejo vodje in starejši skavti. Prvi piše o vozilih, drugi o modelih, tretji daje ideje za vodove sestanke, četrti je nekaj prevedel iz kakega tujega skavtskega lista, vod Bober je izumil nov način štedenja za kroje. V tem delu se nahaja vse, kar bi se skavti mogli novega naučiti. Razumljivo je, da ne boste pisali o topografiji, če se skavti pravkar šele pripravljajo na polaganje III. reda. Zrtvujte tudi vaše skavtske časopise, izrežite iz njih kaj zanimivega, in prilepite to v stenski list.

Poučni del. Tu sodelujejo vsi. Jožek je prispeval prevod iz nemškega časopisa o nekem novem izumu. Potem je takoj slika in opis kake čudne živali. Potem sledi nekaj iz fizike, iz astronomije, geologije, zgodovine, umetnosti. Vse to mora biti kratko in zanimivo.

Zabavni del je najbolj pisan: Novi rekorder v teku, siamski skavti pričakujejo kralja, križanka, pesmica br. Ivana, smešnica, popis zadnjega izleta voda Medveda (seveda s sliko), karikatura blagajnika, "Vod Kenguruj" - roman v slikah, zopet opis, zopet opis kake medvodniške čajanke itd., itd. Te pestrosti ni konca: karikature, izreski iz listov, prevodi, šale, medsebojno zbadanje (a ne žalitve!!). Tu je tudi rubrika "Sah", "Filatelija", "Lahka atletika" ali karkoli, kar skavte zanima.

Vesti iz stega. Vod Jastrėb vabi vod Medveda na čajanko. II. četa ima razstavo v stanovanju br. Petka, odprta je od 3. do 5. ure pop., vstopnina pol dinarja. Na sestanek voda Lisice so prišli že desetič povrsti vsi člani polnoštevilno /sedem/. Stegova trgovina je dobila nove pasove. Vsak vodnik dobi "Vodovo knjižico" za 5 din, itd.

Ako se vam posreči, da vaš urednik vse to lepo prilepi, vse izpopolni z rizbami, ako ima list lično narisan naslov (glavo), tedaj morate biti prepričani, da bo list vsakdo rad čital, da boste z njim člani mnogo naučili in ustvarili med njimi dobro razpoloženje.

Dober stenski list ima informativni značaj ter je obenem poučen in zabaven.

Miroslav Zor:

S SKAVTSKO PALICO ALI BREZ NJE?

K skavtski opremi, skoro bi se lahko reklo k skavtskemu kroju, spada tudi palica, dolga 1,80 m, opremljena z razdelitvijo na dm in cm, točno po predpisu. To ve vsak skavt III. reda. Zdi se mi pa, da vedo to res samo skavti III. reda in pripravniki, ostali pa so na to že pozabili, kajti redkokdaj in redkokje vidimo še kako palico. Se reče palico že vidimo, ali skavta s palico ne. To najbolj opazimo na spominskih fotografijah, ki jih prinašamo z izletov ali taborov. Vse mogoče stvari je na njih videti, le palice ne. Mislim, da ne bom grešil, če trdim, da so skavtske palice izginile le pri nas. Videl sem slike arabskih skavtov, vsi so imeli palice, videl sem slike indijskih, siamskih, kitajskih skavtov, povsod so imeli skavtski oddelki v formacijah palice, kakor imajo vojaški oddelki puške. Zakaj torej ne bi še mi obdržali naše palice, ko smo vendar za to najbolj upravičeni? Saj je naša domovina gorata, planinska. Skavtska palica je gorska palica. Taka gorska palica je tudi sestavni del gorenjske narodne noše (!). Zakaj bi se je torej mi, planinci, tako branili? In to že ne glede na skavtski predpis. Kaj pa ta od nas zahteva, je pa itak jasno.

Vse drugače bolj strumno izgleda vod ali četa skavtov, če imajo poedinci svoje palice, vse bolj pestre so redovne vaje, če se upoštevajo pri njih tudi palica, vse bolj plodovite, vsestranske in praktične so pionirske vaje, če ima vsak skavt poleg vrvice s seboj tudi palico. Zakaj torej izginja ta del opreme čedalje bolj?

Vodje in vodnike, uvedite zopet palice v svoje edinice, ne bo vam žal. Saj niso tako drage! Za dve ali deset dinarjev dobite v naših športnih ali skavtskih trgovinah prav dobre, okovane palice. Se lepše je seveda, če si jih urežete sami, pozna jesen in zimski čas sta najbolj pripravna za to.

In roveri! Kaj pa vaše palice? Ali mislite, da se jih res tako težko dobi? Z lepo zraščeno rogovilico so res bolj redke, toda kje je zapisano, da ne sme palica zrasti v drugem grmu, kot pa rogovilica. Vsako odreži posebej, potem pa jih spoji na ta ali oni način. Saj to se da vse narediti tako, da bo močno, praktično in lepo.

Pomnite: kakor pri oznakah na rokavu in na prsih, tako mora biti red tudi pri palicah, in če skrbite za lipove listke in funkcionarske lilije ter trakove tako vestno, poskrbite še za skavtske palice.

Pa še nekaj sem se spomnil prav ob času gasilskega kongresa v Ljubljani, ko sem gledal vaje gasilskih oddelkov. Ali ne bi bilo lepo, če bi tudi mi z našimi palicami nekoliko telovadili, ali pokazali s stiliziranimi vajami vsestransko uporabo skavtskih palic v skavtskem življenju. To bi bila ena najlepših točk na naših prireditvah npr. na nedeljskih popoldnevih na taboranju, ali na propagandnih taborih. Ali ne bi bilo lepo videti na kakem župnem taboru, ko bi večja množica skavtov pokazala kake lepe vaje s palicami? Bratje, premislite to, pa spravite skavtsko palico zopet do one veljave, ki jo zasluži.

Kaj mislite?

Jordan Dragomir - Pleničar Dušan:

OSNUJMO SKAVTSKO HRANILNICO!

Ne bova delala kakega posebnega uvoda, v katerem bi na dolgo in široko razlagala, zakaj je uprava Stega skavtov kralja Matjaža v Litiji prišla do tega, da nudi svojemu članstvu najbližjo priliko, da varčuje in hrani denar. Takšen uvod je nepotreben; vsak, ki to bere bo prišel takoj do zaključka, da je varčevanje zelo potrebno in da smo doslej na to polagali premalo pažnje.

Najina naloga je, da vam nudi jasno sliko organizacije Skavtske hranilnice. Za primer take organizacije vam bova stavila organizacijo Skavtske hranilnice litijskega stega.

V preteklem poslovnem letu se je SH (kratica za Skavtsko hranilnico) l. XII. 1938. reorganizirala v litijskem stegu, in ob tej priliki je uprava stega sprejela sledeči poslovnik:

Poslovnik Skavtske hranilnice

Čl. 1. Ustanova se imenuje "Skavtska hranilnica Stega skavtov kralja Matjaža v Litiji."

Čl. 2. Ta ustanova stoji neposredno pod stegovo blagajno, blagajnik stega pa obenem odgovarja za SH in stegovo blagajno upravi stega. Uprava stega ima vedno vpogled v poslovanje SH.

Čl. 3. Namen te ustanove je: da navaja stegovo članstvo na hranitev denarja, da članstvo vlaga denar v hranilnico, dviga pa ta denar le v skavtske namene, a v druge namene le s pismenim dovoljenjem očeta ali matere.

Čl. 4. Vodja SH je vsakokratni blagajnik stega.

Čl. 5. Vodja SH (in obenem blagajnik stega) mora biti rover ali old skavt

DNEVNIK BLAGAJNE

Stran 7.

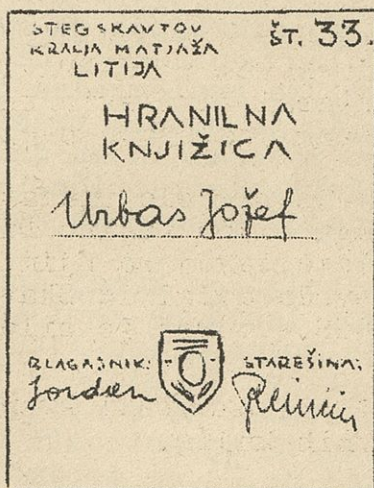
Datum	vložil-dvignil	vloga		dvig		stanje		opombe
		Din	p	Din	p	Din	p	
	Prenos	1516.	--	207.	-	1309.	--	
8.7.39.	Kolman Fani	30.	--			1339.	--	
11.7.39	Sluga Hilda	40.	--			1379.	--	
11.7.39	Sluga Maks			18.	-	1361.	--	
12.7.39	Jurič Olga			100.	-	1261.	--	
14.7.39	Kovačič Kativa			20.	-	1241.	--	
15.7.39	Sluga Hilda			100.	-	1141.	--	

SPISEK VLAGATELJEV

Stran 2.

Štev.knj.	Ime in priimek vlagatelja	Opombe
14	Sluga Hilda	izstopil
15	Frelj Ivan	
16	Petelinšek Ivan	
17	Pleničar Mira	
18	Urbas Karel	

HRANILNA KNJIŽICA

Hranilne knjižice so ročno vezane, in jih je izdelal Roverski klub Galeb Stega skavtov kralja Matjaža v Litiji na svojih sestankih. Format knjižice je 10 x 16,5 cm.

Ob koncu vam lahko še povovam, da se že ljubljanske planinke zanimajo za organizacijo SH, in upava, da bodo temu sledile še druge edince. V najinem članku lahko najdejo enostaven, praktičen in preizkušan način, kako skupno praktično izvajati 7. skavtski zakon.

Kdor bi želel še podrobnejše informacije, naj se obrne na litijski steg pismeno, ali pa naj pride osebno; mi in naši pripomočki smo vedno pripravljani!

URBAS JOŽEF		Štev. 33		str. 1		
Dat	vložil dvignil	vlog		podpis	stanje	
		D	p		D	p
6.4.39	vložil	31.	-	Jordan	31.	-
5.8.39	dvignil			Urbas Jožef	2.	-

SKAVTSKA LITERATURA

Precej na ta ali na oni način razmnoženega smo že izdali, čeprav pod firmo "rokopis". Vse pa je odtalo brez kritike. Žato se naša literatura ni boljšala, temveč rajši slabšala. Škoda je tratiti še naprej naše sile za take stvari. Žato se nam zdi prav potrebno, da se o naših publikacijah izreče enkrat odkrita beseda. Gotovo bo ta beseda večkrat zelo ostra, vsakokrat pa bo objektivna. In vsakokrat bo izrečena le dobronamerno, da se naši spisi in potom njih tudi naš skavtizem dvignejo in izboljšajo. Pisce m nočemo s kritiko ubijati veselja do pisanja, storiti jih hočemo le bolj kritične do samega sebe. Ni vsaka napisana stvar takoj zrela za objavo, treba je vedno mnogo popravljanja in prena-rejanja, preden delo dozori toliko, da gre lahko v širšo skavtsko javnost. Samo za svoj vod ali svojo četo je morda kmalu kaj dobrega, ako pa se hoče stopiti pred članstvo vse župe ali še dalje, je pa treba že več resnosti in vestnosti. Da to dosežemo, naj služi v našem listu ta rubrika.

"TOM - TOM", skavtski list za Dravsko skavtsko župo; urejuje ga klub Iztok. Pred nami leži pet števil letnika 1938/39. Poleg navedenega uredništva, je še opazka "pod okriljem župnega načelstva". Vse hvalevredna je vnema članov kluba Iztok in tudi župnega načelstva, da je hotelo preskrbeti članom naše župe, skavtski list, ki bi članstvo povezal in mu dal nekaj resnično potrebne literature, tako strokovne, kot beletristične. Vendar pa se mi zdi, da je vnema izdajateljev daleč, daleč presejala razpoložljive zmožnosti.

Za mladino je le najboljše od najboljšega komaj dobro. Mladina, posebno naša skavtska v zadnjih časih, kot izsušena zemlja vodo, slastno požira vsako pisano besedo ter jo po svoje tolmači, izoblikujoč oh njej svojo skavtsko rast. Ne trdim, da je vse plitvo in slabo v teh petih številkah TomToma. Ne! Celo nekaj prav dobrih stvari je v njih. To pa je prav dokaz, da res že nekaj zmoremo in da je le od sposobnosti uredništva odvisno, kaj pride v roke mladim skavtom in kaj ne. Da si dobimo bolj nazorno sliko, si oglejmo list nekoliko поблиže.

Dvoje vrste literatura je v njej: strokovno čitivo in beletristično. Da z zadnjim pričnem, moram najpreje omeniti poezijo. Nekaj pesmic je dobrih, tako n. pr. Bratje, Naprej in Zvečer. Vse tri so harmonizirane. Kako, ne morem presoditi, ker nisem glazbenik, Prav slabe in prisiljene pa so "Zelo poetična skavtska pesem" Jasni se, BadenPowellu (ki pač zasluži kaj boljšega), ter Utrinek, ki je brez vsake vsebine. Mnenja sem, da skavtski list s takim namenom ne sme imeti mesta za odlaganje pesniških prvencev, temveč mora prinašati kaj bolj potrebnega. Poleg par kratkih, še dosti dobrih črtic je proza v TomTomu zastopana z "nadaljevalnim romanom", ki nosi mnogo obetajoči naslov "Samum ali sedem Gavranov", in s "stripom" "Tajnost rdečecjase." Obojega je končano šele prvi del. "Roman" in "strip" imata očividno le namen s svojimi konci v posameznih številkah vzbuditi nestrpno pričakovanje prihodnje številke. Jezik je (leposlovje!) pod vsako kritiko, pri čemer prednjačijo pristno "slovenski" izrazi, kakor "koc", "windjaka" in podobno.

Strokovno čtivo teh petih številčk me tudi navdajo s prav mešanimi občutki. Častne izjeme tvorijo članki "Nekaj za vsakega" in "Taborjenje" v 4. številki, čeprav bi se tudi tu lahko še kaj več povedalo ter "Zažgimo naš taborni kres!" v 5. številki. Dober bi bil tudi članek "Običaji, navade in nasveti za tabore" (naslova vsled slabega tiska ne morem prečitati), čó bi pisec upošteval tudi druge običaje, ne samo tistih, ki jih je doživel na svojem taboru in če bi znal nekoliko boljšo slovenščino. Še z nekaterimi malimi izjemami pa je večina čtiva takega, da skavti III. reda ne more od tega nič pametnega pridobiti, pripravniki pa pisane-ga sploh ne morejo razumeti. Mestoma pa so objavljene celo stvari (n. pr. knjigovez, lokostrelec), ki kažejo, da pisec niti pojma ni imel o delu, za katero daje navodila. "Stara praksa" opisuje dolgovezno kordonček, kakšen je lahko, ne pove pa, kar bi predvsem vsakogar zanimalo, kako se ga naredi. Nastavni papir pri vezanju knjige (pisec Aramis, ga je krstil "predpapir") moramo s posebnim pregibom nalepiti okoli hrbta prve pole, da ga obenem s to polo tudi prišijemo, ne pa da ga na zunanji strani že sočíte knjige z ozkim pasom prilepimo. Prav tako se pri pritrtanju platnic z lepilom namaže nastavni papir, ne pa platnice. Pri opisovanju pravilno opremljene skavtske palice ni povdarjeno, da naj se decimetrska razdelitev prične prav na gornjem ali prav na dolnjem koncu, ker edino taka razdelitev ima praktičen pomen (na risbi med tekstom, če ta razdelitev začeta šele nad železnim obročkom, kar je napačno!). V tem spisu je tudi tako obupen jezik, da se človeku kar lasje ježijo. Tudi strokovni izrazi so napačni n. pr. ne stekleni, temveč steklitni papir. Tetiva loka mora biti v sredini oddaljena od lesa približno 1/10 njene dolžine, torej okoli 18 cm, ne pa deset cm, kot je navedeno. Tetiva iz strune (črevnata) je dobra le pri kratkih tkzv. mongolskih, sestavljenih lokih, nikdar pa pri naših dolgih lokih, ker se preveč steguje. Na zadnjem koncu puščice morajo biti pritrtjena tri peresa, ne pa dve. Take puščice smo delali še takrat, ko smo "platno prodajali" po dvorišču. Vozli za spretnost pionirja v 3. številki so opisani in deloma tudi narisani zelo nerazločno. Vozel števil. 1. je bolj-ši brez enkratnega ovoja, ki samo otežkoča zadrževanje, števil. 3. je običajni, pri skavtih dobro poznani tesarski voz, narisani je sprevečnovoji, števil. 7. je popolnoma navadna krvniška zanjka ali zadržga (ne vem, zakaj pisec ni uporabljal že udomačenih imen), števil. 3. je voz za III. red (zveza dvéh neenakih vrvi), le da ima mesto onega dva zavoja, vozli št. 8., 9., 10., 11. in 12. so tako nerazločno opisani in narisani, da si je težko kaj predstavljati, pri števil. 12. mora biti zgornji voz mrtvi, pa je napačno narisani. Kako se naj bodoči pionir okoristi s takimi napakami?! Spis o gradivu za pionirska dela je menda le zato napisani, da ni tam praznega prostora. Moglo bi se vse kaj bolj uporabnega napisati. Ruševje je pritlikavi bor v planinah, pravilni izraz pa je travnata ruša (množ. ruše), lepši izraz za zemunico je zemnica. Vsa vsebina spisa o kuhanju na taborih in izletih je označena v stavku "polagaj veštarsstvo kuharja, in poročaj, če boš zadovoljen". Drugih navodil za kuhanje ni.

Tako bi lahko našteval še dalje, zdi se mi pa, da je že tega dovolj.

Dobre in zanimive so kratke vesti iz skavtskega življenja doma in na tujem. Tako se vrsti dobro in slabo v pestrem redu. Tisk je skrajno slab, v nekaterih številkah so cele strani prazne, format skoro vsake številke drugačen, jezik pod vsako kritiko.

Kaj naj torej storimo s Tom-Tomom? List za mlajše članstvo je vsekakor nujno potreben, kajti naša revija Skavtska pota ni za vsakogar, ker je namenjen le skavtskim delavcem, ki sodelujejo na vzgojnem in organizatornem polju. Zato je moj predlog sledeč: List za mlajše člane, torej splošni skavtski list, naj dobi uredniški odbor, ki bo toliko kritičen in toliko strokovno podkovan, da se bo lahko ognil vsem čerem, ob katere se je TomTom spodtaknil.

M. Z.

"PRIROČNIK ZA SKAVTSKO OPREMO", izdal Steg skavtov kralja Matjaža v Litiji, napisal bivši župni načelnik Manó Seifert.

Vsekakor zelo potrebno delo. V njem je popisan in narisán skavtski kroy z vse opremo, kot ga v raznih raztresenih odlomkih opisujejo naši pravilniki in poslovnikii kakor ga je uvedla naša Dravska skavtska župa. Način opisovanja je zelo praktičen. Leva polovica vsake strani ima ilustracija, desna pa popis posameznih delov. Pisec in založnik sta se potrudila, dati publikaciji lepo obliko in dober tisk, kar je vse hvale vredno. Razlaga kroja je razločna, mestoma se ponavlja, čemur pa je vzrok način razvrstitve snovi. Jezik bi bil lahko boljši. Slab jezik je sploh hiba vseh naših skavtskih publikacij, pa bi se mu zato moralo posvečati več pozornosti in skrbi. Naj mi bo še dovoljeno, da k vsebini prispevam z nekaterimi pripombami in dopolnili.

Včasih so navadni člani nosili okli klobuka ožji usnjen trak (1 - 1 1/2 cm) kakor pa vodje (2 cm širok). Že po tem se je čin skavta v glavnem ločil. Škoda je, da se tega več ne upošteva. Morda bi se moglo zopet uvesti.

Zakaj pisec ni zamenjal srbski izraz marama s slovenskim izrazom ruta? Dobro bi bilo, če bi župna uprava posvetila nekoliko več pažnje nošenju skavtskih rut. Mnogo jih nosijo pod srajčnim ovratnikom, Zopet drugi - človek bi prav od teh pričakoval nekoliko več spoštovanja predpisov - pa nosijo pestre pisane ciganske rute, ter se tako njihova obleka močno približuje noši gotove vrste nedeljskih turistov! Na strani 13. ima slika plāninke v kroju ruta tudi pod ovratnikom, kar se ne strinja z tekstom na 12. strani. Glede obročka, ki veže ruto pod brado, je bila svoj čas tradicija, da so navadni člani imeli gladek usnjen obroček, vodniki in roveri in vrvice pleten "turban", vodje in višji iz usnjatega traku pleten "turban".

Trditve na strani 10. o pravici do skavtske legitimacije se mi ne zdi pravilna. Legitimacijo ne smejo še nositi pripravniki. To pa so vsi, ki še niso položili obljube, čeprav že imajo III. red. Nositi jo sme skavt torej šele po položeni obljubi. Za oznake članskih let nosimo lipove lističe. Ali ne bi bilo lepo, če bi obdržali pod lipovimi listki še okroglo podlago v barvi kategorije članstva (volčiči rumeno, izvidniki zeleno, roveri rdečo, oči skavti modro) tako, da bi se že na prvi pogled videlo, kod kaj je bil dotičnik član. V savežnih pravilnikih to seveda ni predpisano, vendar pa tudi prepovedano ne. Če že spada kaj takega v tradicijo naše župe, zakaj bi to opustili. Sami lipovi listki na poslagi v barvi kroja, ne izgledajo prav nič lepo, ravno nasprotno zelo zanikrno.

Škoda, da v Priročniku za skavtsko opremo ni opisan še kroy za volčiče in čebelice, da bi bili tako vsi predpisi v enem delu zbrani.
M.Z.

Dabinovič: "PRIROČNIK ZA REDOVNE VAJE", izdal in založil Steg skavtov kralja Matjaža v Litiji. Ta priročnik je eno najpotrebnejših del, ki smo jih v zadnjem času dobili. Sicer nam je pred leti Perunova četa iz Ljubljane tudi dala sličen priročnik, pa je že davno pošel. Škoda je le, da se je z izdajo novega priročnika tako hitelo, kajti gotovo gre na ta račun marsikatera pomankljivost v njem. Sicer pravi pisec, da bo v drugi izdaji vse popravil in dopolnil, vendar bi lahko bila pri nekoliko skrbnejšem delu tudi ta izdaja boljša. Več glav več ve, to načelo bi moralo privtakih publikacijah biti bolj spoštovano in ne bi smeli posamezniki svojih rōkopisov čim hitreje "na svetlo dajati". Naj navedem par pomankljivosti, ki jih naj pisec ali založnik upošteva.

Novincu, pa tudi izkušnemu vodji (kar se je še pred kratkim videlo n. pr. v Trziču pri razvitju zastave) je včasih težko prešoditi, kdaj so na mestu posredna in kdaj neposredna povelja. Zato bi moral o umestnosti in še bolj o uporabi (s praktičnimi primerami!) posrednih povelj naš priročnik več pisati, ne pa zadevo s par stavki opraviti. S katero nogo se korak menja je treba tudi predpisati, sicer se posebno v formacijah dogodi marsikatera zmeda. Trditve na strani 14., da se začne pri korakanju peti vedno nalevo nogo, ne drži, ker mora priči pri nekate-

rih pesmicah prvi povdarjeni zlog na levo nogo, n. pr. Skavtska četa, hej v korak itd. Skavtska " se poje na desno nogo, zlog "če" - od "četa" pa šele na levo nogo. In tako se marsikatera pesem. Na strani 16. so obrati med kretanjem zelo pomankljivo razloženi in je potrebna obširnejša razlaga. Razdalja obeh vrst pri stroju je na strani 18. navedena 100 cm. Na strani 20. pa 110 cm. Mislim, da je samo drugo pravilno. Često želimo kolono, ki je vsled korakanja precej raztegnjena, ustaviti, toda tako, da se ustavi le prvi (ali prviprosti red), ostali pa se ustavljajo šele takrat, ko pridejo v pravilno razdaljo, torej vsak posebej. Ostali pa se ustavljajo šele takrat, ko pridejo v pravilno razdaljo, torej vsak posebej. V našem priročniku tega slučaja, ki je tako pogost, posebno pri voljnem pohodu, nimamo omenjenega in tudi ne zanj povelja. Prav tako manjka povelje "stroj front na levo (desno)!" za slučaj, če hočemo kolono v kretanju ustaviti tako, da se postroji tako v front brez nadaljnega povelja. Razlage na straneh 26., 27. in 28. so zelo nerazumljive in je nujno potrebno, da se dopolnijo z ilustracijami. Na strani 26. so menda sploh nekatere zamenjave povelj in izrazov, da ni mogoče najti pravega smisla. Postrojitev iz kolone po jedan v kolono prostih redova itd. se da izvršiti tudi med maršom, ne da bi se prvi ustavili. Zadržuje, da prvi le skrajšajo korak. Za "voljno kretanje", ki je eno najčesejših skavtskih načinov pohoda skozi gozd ali po slabih potih, ni v priročniku niti razlage, niti povelja. Prav tako tudi ne za formiranje v trojice, ki se vedno bolj uporablja. Na strani 34. spodaj ni razumljivo, zakaj stoji tam povelje "vod napred marš". Pri opisu izmenjave straže je nerazumljivo, kako se oba voda postavita itd. Naštel sem le glavne pomankljivosti, ki so nujno potrebne, da se dopolnijo ozir. spremene.

Pri publiciranju pa nekoliko več premisleka in manj hitrosti, pa bomo dobili mnogo boljše in koristnejše dela.

M. Z.

SKAVTSKE ZANIMIVOSTI

SPOMENIK SKAVTU.

Letošnjo pomlad so odkrili v Varšavi spomenik skavtu junaku, ki je v svetovni vojni žrtvoval svoje mlado življenje za rešitev domovine. Delo je izvršil kipar Kraszewski, ki je bil tudi v svoji mladosti skavt.

SKAVTI JADRALCI.

V Zagrebu se je pred kratkim osnoval skavtski vod jadralskih letalcev, ki ima 10 članov. Vsi so redni člani Aerokluba in se pridno udeležujejo dela v delavnici jadralske šole. Če bodo priitike ugodne, se bo letošnjo jesen ustanovila samostojna četa, ki bo pričela delati lastno jadralsko letalo.

SKAVTI NA RAZSTAVAH.

Na letošnji svetovni razstavi v New-Yorku, ki traja od 30. aprila do 31. oktobra, imajo skavti svoj posebni tabor, v katerem tabori vsak teden po 150 skavtov. V tej dobi razstave bo torej taborilo tam okrog 4000 skavtov. Seveda je tabor urejen kolikor mogoče dobro. Krogokrog je ograjen s tramovi po vzorcu starih ameriških naselbin, za občinstvo pa je odprt le v določenem dnevnem času. Na ta način si ljudje lahko ogledajo taborno življenje, kar je vsekakor dobra propaganda za skavtizem. Poleg ostalega so v tem taboru tudi razne razstave ročnih del in iz drugih področij skavtskega dela. Taborišče je namesčeno na samem prostoru svetovne razstave in imajo skavti tako najlepšo priliko, si razstavo ogledati. Poleg tega pa imajo skavti na razstavi tudi posebno službo, ki jim vzame del dneva. Kot posebno koristno stvar moramo omeniti, da se okoli vsega tabora na visokih jamborih vijejo zastave vseh onih zastav na svetu, kjer so prisotni skavti, torej okoli 48.

Druga velika razstava, na kateri skavti sodelujejo je Golden Gate International Exposition v San Francisku. V enem izmed osrednjih pavilijonov je urejena skavtska razstava, ki prikazuje razne faze skavti-
zma, kotor delo z volčiči, izvidniki, roveri itd. Potem je razstava ročnih del, proučevanja prirode, pionirstva itd., ter poleg tega skupine iz vseh skavtskih spretnosti, kjer skavti prikazujejo s praktičnim delom poedine stvari. Na sami razstavi skavti no tabore, pač pa morejo tuji skavti - obiskovalci razstave taboriti v enem od bližnjih skavtskih taborov, ki so oddaljeni kakih 14 km od razstave.

SKAVTI NA LJUBLJANSKEM VELESEJMU

Vsako leto spomladi in v jeseni sodelujejo tudi skavti na ljubljanskem velesejmu pri njegovi otvoritvi ter deloma tudi kor reditelji v posameznih paviljonih. Zato pa velesejmska uprava tudi radevolje pusti skavtom, da brezplačno posečajo njene razstave, saj s svojimi pestrimi kroji močno poživlje sliko velesejma. V preteklih letih so skavti priredili v okvirju velesejmskih prireditev tudi več prav dobro uspelih razstav.

NA MARIBORSKEM TEDNU

V okvirju letošnjega mariborskega tedna so pripravili malo, a skrbno urejeno razstavo tudi mariborski skavti in skavtinje. Razstava je zavzemala dva prostora. Veliko pozornost občinstva je vzbujal razsežen model taborišča z vsemi stanovanjskimi in pionirskimi objekti (na ploskvi okrog 6 m²). Lepo je učinkovala tudi čelna stena z društvenimi zastavami. Motilo pa je stare skavte dejstvo, da se še vedno premalo upoštevajo pravilniki in da radi tega trpi enotnost tudi pri zastavah. Seveda na razstavi ni manjkal lepo opremljen šotor v naravni velikosti; dosejanje uspehe in delo stega pa so tolmačile številne fotografije, zlasti z mariborskih taborov. Na stenah so viseli pregledni zemljevidi o stanju skavtskega pokreta po posameznih krajih in državah, napisi s skavtskimi gesli in zakoni ter podobno. Videli smo tudi lepo zbirko skavtskih znakov iz različnih držav, tudi onih, ki so danes že izbrisane z evropskega zemljevida. Kakor na vseh, je bil tudi na tej razstavi pripravljen kotichek skavtske literature tuje in domače.

Lepo bi bilo, če bi se podobne prilike bolj pogosto izrabile za skavtske razstave. Saj ni treba velikega obsega in dragega aranžmaja. Tudi skromna, pa z ljubeznijo in skrbjo pripravljena razstava doseže lahko velik uspeh. Mariborčanom in Mariborčankam pa čestitamo k njihovi lepo uspeli prireditvi.

KOLIKO JE PO SVETU SKAVTOV?

Amerika (USA).....	1.108.000	Japonska.....	36.000
Anglija.....	1.012.000	Jugoslavija.....	6.000
Argentina.....	50.000	Kitajska.....	220.000
Armenija.....	1.000	Kolumbija.....	1.000
Belgija.....	15.000	Kuba.....	4.000
Bolgarska.....	2.000	Latvija.....	8.000
Brazilija.....	3.000	Litva.....	9.000
Češka.....	25.000	Luksemburška.....	2.000
Čile.....	7.000	Madžarska.....	52.000
Danska.....	16.000	Norveška.....	15.000
Dominik.....	1.000	Peru.....	1.000
Egipet.....	9.000	Poljska.....	109.000
Estonska.....	2.000	Portugalska.....	8.000
Finska.....	9.000	Romunija.....	15.000
Francija.....	83.000	Ruski skavti (emigr)	1.000
Grška.....	9.000	Siam.....	99.000
Holandija.....	28.000	Španija.....	12.000
Islandija.....	1.000	Švedska.....	22.000
Iran.....	10.000	Švica.....	18.000
Irak.....	33.000	Venezuela.....	3.000

Je znano skupno okrog 3 milijone 20 tisoč skavtov (3.020.000). Ako k temu prištejemo še 2 milijona (2.000.000) planink, potem dobimo prav lično število preko 5 milijonov skavtov in skavtinj, ki so raztreseni po vseh delih naše zemlje. Vsepovsod, kamor se obrnemo, najdemo brate in sestre, ki živé isto življenje kot mi in ki se drže iste obljube in istih zakonov. Res, ponosni smo lahko na našo organizacijo, ki zbira po svoje okrilje mladino vsega sveta.

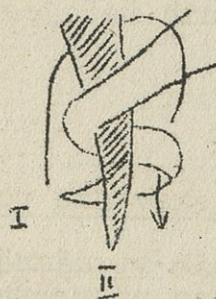
JAMBOREE

Do sedaj se je vršilo pet svetovnih jamboreejev. Prvi je bil v Londonu 1920.; drugi v Kopenhagnu (Danska) 1924.; tretji v Birkenheadu (Angleška) 1929.; četrty v G8d6l6ju (Madžarska) 1933.; peti v Vogelezangu (Holandija) 1937. Prihodnji VI. jamboree se bo vršil v Franciji 1941.

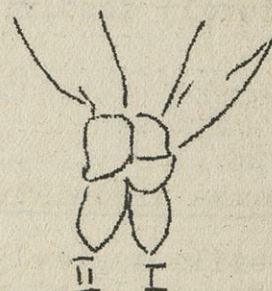

II. VPRAŠANJE: Sestra M.P. iz L. vprašuje kakšen vozel vežemo na skavtski ruti.

ODGOVOR: Na skavtski ruti vežemo tkzv. podvezni vozel. Če je prestava točna ne vemo. Vsekakor pa je prevođ imena samega točen. Vozel vežemo (sl. 1. in 2.) s koncema skavtske rute. Ta vozel naj nas opominja, da storimo vsak dan vsaj eno dobro delo. Vozel je pomakljiv (ne pomankljiv), zato dobro zadržni konec rute, ki je na sliki označen s števil. 2. - Mnogi pa vežejo radi enostavnosti (posebno če so rute iz debeljšega blaga) kar ambulantni vozel.

sl 1

sl 2

III. VPRAŠANJE: Brat S.K. iz Lj. izprašuje kakšno kičico nosi pomočnik načelnika.

ODGOVOR: Vprašanje je zelo nokočljivo, ker si baš v tem poglavju pravilniki nasprotujejo. Po § 34. Pravil saveza skauta kraljevine Jugoslavije imajo pomočniki načelnika čin vodje. Potemtakem nosijo tudi kičice zelene barve. V čl. 8. točka 1. Pravilnika o kvalifikacijah, činih in položajih pa je prvi čin v mestnih edinicah pomočnik načelnika. Za ta čin bi torej kvečjemu morala biti oznaka, dočim bi bil čin sam v rangu vodje. Ker je pa ta pravilnik novejši kot savezni, velja torej ta. Najbrže pa je stilizacija saveznega pravilnika slaba in bi se moral dotični odstavek glasiti, da je čin pomočnika načelnika (stega, župe in G.U.) v istem rangu, kot čin vodje. Vendar pa bi to veljalo lahko samo za pomočnika načelnika stega, ki mora imeti samo srednji tečaj (isto kot vodja), dočim morajo imeti pomočniki načelnika župe in saveza višji obči tečaj. Svetujemo ti, da se držiš prvenstveno saveznih pravil (potrjena so od oblasti) tako, da nosi pomočnik načelnika kičico kot vodja, dočim prepuščamo vprašanje ranga pomočnikov načelnikov članom samim. Mislimo pa, da kljub svoji kvalifikaciji (skavtinstruktorska-višji obči tečaj) je njih čin raven s činom vodje.

IV. VPRAŠANJE: Brat G.F. iz L. vprašuje kakšen čin je to skavt-instruktor.

ODGOVOR: Po § 34 saveznih pravil je prvi višji čin instruktor, ali to je zopet v opreki s Pravilnikom o kvalifikacijah, činih in položajih, kjer je skavt-instruktor specijalna kvalifikacija. Tudi mi se strinjamo s tem, da je skavt-instruktor kvalifikacija in ne čin. To kvalifikacijo dobijo kvalificirani višji tečajci, torej bi jo morali imeti vsi naši načelniki stega, pomočnik načelnika župe in načelnik župe. Svoječasno smo imeli v naši župe vodniški izpit (izpit A), četovodski izpit (izpit B), in načelniški izpit (izpit C), na podlagi katerih so dobili člani kvalifikacije skavtinstruktorja III., II. in I. reda. To se je nekoliko časa prakticiralo tudi po uveljavljanju naših tečajev, kjer so bili absolvirani nižji, srednji in višji tečajci skavtinstruktorji III., II. in I. klase. Danes si pridobi naslov skavt-instruktorja samo absolvent višjega občega tečaja, kolikor pa je še skavtinstruktorjev III., II. in I. reda, jim ti naslovi ostanejo še nadalje.

V. VPRAŠANJE: Sestra J.O. iz L. vprašuje kako je z geslom nižjega občega tečaja v naši župi.

ODGOVOR: Po členu 32./t.2. Pravilnika za oznake članov Saveza skauta kraljevine Jugoslavije, predpisuje vsaka župa za sebe oznako in geslo nižjih občih tečajev na svojem teritoriju. Do danes naša župa tega še ni predpisala, vendar je to potrebno radi enotnosti čimpreje. V župi je že dovolj absolviranih tečajcev, da je uvedba gornjega vsekakor potrebna.

mmmmmm

Opomba uredništva skavtske posvetovalnice:

Število zastavljenih vprašanj v tej številki je jasen dokaz, da je bila posvetovalnica nujno potrebna. Apeliramo na vse sestre in brate, da se za vse nejasnosti v skavtskih vprašanjih obrnejo na Skavtsko posvetovalnico.

